

Úřední věstník

Evropské unie

L 349

České vydání

Právní předpisy

Svazek 57

5. prosince 2014

Obsah

I *Legislativní akty*

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/104/EU ze dne 26. listopadu 2014 o určitých pravidlech upravujících žaloby o náhradu škody podle vnitrostátního práva v případě porušení právních předpisů členských států a Evropské unie o hospodářské soutěži ⁽¹⁾ 1

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (EU) č. 1290/2014 ze dne 4. prosince 2014, kterým se mění nařízení (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině a nařízení (EU) č. 960/2014 měnící nařízení (EU) č. 833/2014 20
- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1291/2014 ze dne 16. července 2014 o podmínkách klasifikace bez zkoušení desek na bázi dřeva podle normy EN 13986 a vnějších a vnitřních obkladů z rostlého dřeva podle normy EN 14915, pokud jde o jejich požární odolnost, pokud se používají k obkládání stěn a stropů ⁽¹⁾ 25
- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1292/2014 ze dne 17. července 2014 o podmínkách pro klasifikaci bez dalšího zkoušení některých nepotahovaných dřevěných podlahovin spadajících pod normu EN 14342, pokud jde o jejich reakci na oheň ⁽¹⁾ 27

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1293/2014 ze dne 17. července 2014 o podmínkách pro klasifikaci bez nutnosti zkoušení kovových latí a lišt pro vnitřní omítání, na které se vztahuje harmonizovaná norma EN 13658-1, kovových latí a lišt pro vnější omítání, na které se vztahuje harmonizovaná norma EN 13658-2 a kovových lišt a profilů, na které se vztahuje harmonizovaná norma EN 14353, pokud jde o reakci na oheň ⁽¹⁾	29
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1294/2014 ze dne 4. prosince 2014, kterým se mění nařízení (ES) č. 1238/95, pokud jde o výši poplatku za žádost a zkušební poplatku, které je třeba zaplatit Odrůdovému úřadu Společenství	30
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1295/2014 ze dne 4. prosince 2014, kterým se mění příloha I nařízení (ES) č. 669/2009, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, pokud jde o zesílené úřední kontroly dovozu některých krmiv a potravin jiného než živočišného původu ⁽¹⁾	33
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1296/2014 ze dne 4. prosince 2014 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny	41

SMĚRNICE

★ Prováděcí směrnice Komise 2014/105/EU ze dne 4. prosince 2014, kterou se mění směrnice 2003/90/ES a 2003/91/ES, kterými se stanoví prováděcí opatření k článku 7 směrnice Rady 2002/53/ES a k článku 7 směrnice Rady 2002/55/ES, pokud jde o minimum znaků, na které se zkoušky vztahují, a minimální podmínky pro zkoušení určitých odrůd druhů zemědělských rostlin a druhů zeleniny ⁽¹⁾	44
---	----

ROZHODNUTÍ

2014/871/EU:

★ Rozhodnutí Rady ze dne 1. prosince 2014 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie na osmém zasedání konference smluvních stran Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států, pokud jde o návrh na změnu přílohy I uvedené úmluvy	50
★ Rozhodnutí Rady 2014/872/SZBP ze dne 4. prosince 2014, kterým se mění rozhodnutí 2014/512/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnosti Ruska destabilizující situaci na Ukrajině a rozhodnutí 2014/659/SZBP měnící rozhodnutí 2014/512/SZBP	58

2014/873/EU:

★ Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 3. prosince 2014, kterým se zrušuje rozhodnutí 2002/249/ES o některých ochranných opatřeních týkajících se některých produktů rybolovu a akvakultury určených k lidské spotřebě a dovážených z Myanmaru (oznámeno pod číslem C(2014) 9057) ⁽¹⁾	61
--	----

2014/874/EU:

★ Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 3. prosince 2014, kterým se mění rozhodnutí 2008/866/ES o mimořádných opatřeních, kterými se pozastavuje dovoz některých mlžů určených k lidské spotřebě z Peru, pokud jde o dobu použití uvedeného rozhodnutí (oznámeno pod číslem C(2014) 9113) ⁽¹⁾	63
---	----

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

2014/875/EU:

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 4. prosince 2014 o zveřejnění odkazů na normu EN 15649-2:2009+A2:2013 pro plovoucí předměty pro volný čas používané na vodě i ve vodě a na normu EN 957-6:2010+A1:2014 pro stacionární tréninková zařízení v Úředním věstníku Evropské unie v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ⁽¹⁾ 65**

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/104/EU

ze dne 26. listopadu 2014

o určitých pravidlech upravujících žaloby o náhradu škody podle vnitrostátního práva v případě porušení právních předpisů členských států a Evropské unie o hospodářské soutěži

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 103 a 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Články 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) jsou součástí veřejného pořádku a měly by být účinně uplatňovány v celé Unii, aby bylo zajištěno, že není narušena hospodářská soutěž na vnitřním trhu.
- (2) Veřejnoprávní prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU provádí Komise, přičemž využívá pravomoci stanovené v nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ⁽³⁾. Vstupem Lisabonské smlouvy v platnost dne 1. prosince 2009 se články 81 a 82 Smlouvy o založení Evropského společenství staly články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU a zůstaly v zásadě totožné. Veřejnoprávní prosazování provádějí rovněž vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž, které mohou vydávat rozhodnutí uvedená v článku 5 nařízení (ES) č. 1/2003. V souladu s uvedeným nařízením by členské státy měly určit správní orgány a soudy, které mají uplatňovat články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU ve veřejném zájmu a vykonávat jednotlivé úkoly svěřené uvedeným orgánům pro hospodářskou soutěž.
- (3) Články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU mají přímé účinky ve vztazích mezi jednotlivci a zakládají práva a povinnosti jednotlivců, jež musí vnitrostátní soudy uplatňovat. Vnitrostátní soudy proto hrají při uplatňování pravidel hospodářské soutěže stejně důležitou úlohu (soudní prosazování). Při rozhodování o sporech mezi soukromými osobami chrání soudy subjektivní práva přiznaná právem Unie, například přiznáním odškodnění osobám poškozeným protiprávním jednáním. K účinnému uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, a zejména zákazů, které jsou v nich obsaženy, je nezbytné, aby mohl kdokoli, ať už jednotlivec, včetně

⁽¹⁾ Úř. věst. C 67, 6.3.2014, s. 83.⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 17. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 10. listopadu 2014.⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člácích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1)

spotřebitelů a podniků, nebo orgán veřejné moci, požadovat u vnitrostátních soudů náhradu škody způsobené porušením těchto ustanovení. Toto právo na odškodnění vyplývající z práva Unie se vztahuje rovněž na porušení článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU veřejnými podniky nebo podniky, kterým členské státy přiznaly zvláštní nebo výlučná práva ve smyslu článku 106 Smlouvy o fungování EU.

- (4) Z práva Unie vyplývající právo na náhradu škody způsobené porušením unijních a vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži vyžaduje, aby měly všechny členské státy procesní pravidla, která zajišťují účinný výkon tohoto práva. Potřeba účinných nápravných procesních opatření vyplývá rovněž z práva na účinnou právní ochranu, které je stanoveno v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a v čl. 47 prvním pododstavci Listiny základních práv Evropské unie. V oblastech upravených právem Unie by měly členské státy zajistit účinnou právní ochranu.
- (5) Žaloby o náhradu škody jsou pouze jedním prvkem účinného systému soukromoprávního prosazování právních předpisů o hospodářské soutěži v případech porušení a jsou doplněny alternativními způsoby nápravy, k nimž patří například smírné řešení sporů nebo rozhodnutí orgánů veřejné moci v rámci veřejnoprávního prosazování práva, jež strany motivují k odškodnění.
- (6) Za účelem zajištění účinného soukromoprávního prosazování žalob podle občanského práva a účinného veřejnoprávního prosazování ze strany orgánů pro hospodářskou soutěž musí docházet k vzájemnému působení obou nástrojů, aby byla zajištěna maximální účinnost pravidel hospodářské soutěže. Je nutné jednotně upravit způsob, jakým jsou obě formy prosazování koordinovány, například co se týče přístupu k dokumentům, které mají k dispozici orgány pro hospodářskou soutěž. Tato koordinace na úrovni Unie zamezí rovněž rozdílným v použitelných pravidlech, které by mohly ohrozit řádné fungování vnitřního trhu.
- (7) Podle čl. 26 odst. 2 Smlouvy o fungování EU zahrnuje vnitřní trh prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu. Mezi pravidly členských států, která upravují žaloby o náhradu škody způsobené porušením vnitrostátních právních předpisů nebo právních předpisů Unie o hospodářské soutěži, existují významné rozdíly. Tyto rozdíly vedou k nejistotě, pokud jde o podmínky, za nichž mohou poškozené strany uplatnit právo na odškodnění, které jim přiznává Smlouva o fungování EU, a nepříznivě ovlivňují skutečné uplatňování tohoto práva. Jelikož si poškozené strany jako místně příslušný stát pro řízení o náhradě škody často volí členský stát, v němž jsou usazeny, mohou mít rozdíly mezi vnitrostátními pravidly za následek nerovné podmínky, pokud jde o náhradu škody, a mohou nepříznivě ovlivnit hospodářskou soutěž na trzích, na nichž působí jak poškozené strany, tak i protiprávně jednající podniky.
- (8) Na podniky, které jsou usazeny a působí v různých členských státech, se vztahují různá procesní pravidla, jež významně ovlivňují rozsah, v jakém mohou být považovány za odpovědné za porušení právních předpisů o hospodářské soutěži. Toto nerovné prosazování práva na odškodnění vyplývajícího z práva Unie může vést nejen ke konkurenční výhodě některých podniků, které porušily článek 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, ale může i odrazovat od výkonu práva usazování a volného pohybu zboží nebo služeb v členských státech, v nichž je právo na odškodnění prosazováno účinněji. Jelikož rozdíly v režimech odpovědnosti, které platí v jednotlivých členských státech, mohou nepříznivě ovlivnit hospodářskou soutěž i řádné fungování vnitřního trhu, je vhodné, aby měla tato směrnice dvojí právní základ, a sice článek 103 a článek 114 Smlouvy o fungování EU.
- (9) S ohledem na skutečnost, že rozsáhlé porušování právních předpisů o hospodářské soutěži má často přeshraniční prvky, je proto nutné zajistit rovnější podmínky pro podniky, které působí na vnitřním trhu, a zlepšit podmínky, za nichž mohou spotřebitelé uplatňovat práva v rámci vnitřního trhu. Je vhodné zvýšit právní jistotu a snížit rozdíly mezi členskými státy, pokud jde o vnitrostátní pravidla upravující žaloby o náhradu škody způsobené porušením unijních právních předpisů o hospodářské soutěži a vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži, pokud jsou tyto vnitrostátní předpisy uplatňovány souběžně s unijními právními předpisy o hospodářské soutěži. Sbližování těchto pravidel rovněž pomůže zamezit vzniku ještě větších rozdílů mezi pravidly členských států, která upravují žaloby o náhradu škody ve věcech týkajících se hospodářské soutěže.
- (10) V čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003 je stanoveno, že „pokud orgány pro hospodářskou soutěž členských států nebo vnitrostátní soudy použijí vnitrostátní právní předpisy o hospodářské soutěži na dohody, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě ve smyslu čl. [101 odst. 1 Smlouvy o fungování EU], které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy ve smyslu uvedeného ustanovení, použijí také článek [101 Smlouvy o fungování EU] na takové dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě. Pokud orgány pro hospodářskou soutěž členských států nebo vnitrostátní soudy použijí vnitrostátní právní předpisy o hospodářské soutěži na zneužití zakázané článkem [102 Smlouvy o fungování EU], použijí také článek [102 Smlouvy o fungování EU]“. V zájmu řádného fungování vnitřního trhu a větší právní jistoty a rovnějších podmínek pro podniky a spotřebitele je vhodné, aby se oblast působnosti této směrnice vztahovala na žaloby o náhradu škody způsobené porušením vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži, pokud jsou tyto předpisy použity podle čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003. Uplatňování odlišných pravidel týkajících se občanskoprávní odpovědnosti za porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU a za porušení pravidel vnitrostátních právních předpisů

o hospodářské soutěži, která musí být použita v téže věci a souběžně s právními předpisy Unie o hospodářské soutěži, by jinak nepříznivě ovlivnila postavení žalobců ve stejném řízení a rozsah jejich nároků a představovala by překážku řádného fungování vnitřního trhu. Touto směrnicí by neměly být dotčeny žaloby o náhradu škody za porušení vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži, která neovlivňují obchod mezi členskými státy ve smyslu článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU.

- (11) Při neexistenci právních předpisů Unie se žaloby o náhradu škody řídí vnitrostátními pravidly a postupy členských států. Podle judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) má každý právo požadovat náhradu vzniklé škody, existuje-li příčinná souvislost mezi škodou a porušením právních předpisů o hospodářské soutěži. Všechna vnitrostátní pravidla upravující výkon práva na odškodnění vyplývající z porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, včetně pravidel týkajících se aspektů, jimiž se tato směrnice nezabývá, jako je pojem příčinné souvislosti mezi protiprávním jednáním a škodou, musí být v souladu se zásadou efektivity a rovnocennosti. To znamená, že by tato pravidla neměla být formulována nebo uplatňována způsobem, který nadměrně ztěžuje či prakticky znemožňuje výkon práva na odškodnění, které je zaručeno ve Smlouvě o fungování EU, či být formulována nebo uplatňována méně příznivým způsobem než pravidla, kterými se řídí obdobné situace ve vnitrostátním právu. Pokud členské státy ve vnitrostátním právu stanoví pro náhradu škody jiné podmínky, jako například přičitatelnost, přiměřenost nebo zavinění, měly by mít možnost tyto podmínky i nadále uplatňovat, pokud jsou v souladu s judikaturou Soudního dvora, zásadami efektivity a rovnocennosti a touto směrnicí.
- (12) Tato směrnice potvrzuje *acquis communautaire* týkající se práva na náhradu škody způsobené porušením unijních právních předpisů o hospodářské soutěži, zejména pokud jde o aktivní legitimaci a vymezení škody, jak je vymezeno v judikatuře Soudního dvora, a nepředjímá případný další vývoj tohoto *acquis*. Každá osoba, které byla protiprávním jednáním způsobena škoda, může požadovat náhradu skutečné škody (*damnum emergens*), ušlého zisku (*lucrum cessans*) zvýšenou o úroky, a to bez ohledu na to, zda vnitrostátní právo tyto kategorie vymezuje samostatně nebo v kombinaci. Úhrada úroku je zásadní součástí náhrady škody, jež má vzniklou škodu napravit s ohledem na plynutí času, a měla by se vztahovat na dobu od okamžiku vzniku škody do okamžiku zaplacení odškodnění, aniž je dotčena skutečnost, zda vnitrostátní právo tento úrok označuje jako kompenzační úrok či úrok z prodlení, a zda je plynutí času chápáno jako samostatná kategorie (úrok) nebo jako součást skutečné škody nebo ušlého zisku. Stanovení pravidel, jež mají být za tímto účelem uplatňována, je na členských státech.
- (13) Právo na náhradu škody je přiznáno všem fyzickým nebo právnickým osobám, ať již spotřebitelům, podnikům nebo orgánům veřejné moci, bez ohledu na existenci přímého smluvního vztahu s protiprávně jednajícím podnikem a bez ohledu na skutečnost, zda protiprávní jednání předtím konstatoval orgán pro hospodářskou soutěž. Tato směrnice by neměla vyžadovat, aby členské státy pro účely prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU zavedly mechanismy kolektivního odškodňování. Aniž je dotčena náhrada škody za ztrátu příležitosti, neměla by náhrada škody v plné výši podle této směrnice vést k nadměrnému odškodnění, ať již prostřednictvím odškodnění s represivní funkcí, vícenásobné či jiné náhrady škody.
- (14) Žaloby o náhradu škody způsobené porušením vnitrostátních právních předpisů nebo právních předpisů Unie o hospodářské soutěži obvykle vyžadují složitý rozbor skutkového stavu a ekonomickou analýzu. Důkazy potřebné k prokázání nároku na náhradu škody má často výhradně žalovaný nebo třetí strany a žalobce o nich není dostatečně informován, nebo k nim nemá přístup. V takové situaci mohou přísné právní požadavky na to, aby žalobci na počátku řízení podrobně uvedli veškeré skutečnosti svého případu a předložili přesně stanovené podpůrné důkazy, nepřiměřeně omezit účinný výkon práva na náhradu škody, které je zaručeno ve Smlouvě o fungování EU.
- (15) Důkazy jsou v řízeních o žalobách o náhradu škody způsobené porušením unijních nebo vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži důležitým prvkem. Jelikož se však soudní spory týkající se porušení právních předpisů o hospodářské soutěži vyznačují asymetrií informací, je vhodné zajistit, aby žalobci měli právo na zpřístupnění důkazů, které jsou relevantní pro jejich nárok, aniž by museli jednotlivé důkazy upřesnit. V zájmu zajištění rovnosti zbraní by tyto prostředky měly být k dispozici rovněž žalovaným stranám v řízeních o náhradě škody, aby mohly požádat o zpřístupnění důkazů těmito žalobci. Vnitrostátní soud by však měl mít také možnost nařídít zpřístupnění důkazů třetím stranám, včetně orgánů veřejné moci. Pokud chce vnitrostátní soud nařídít zpřístupnění důkazů Komisi, použije se s ohledem na žádosti o informace zásada loajální spolupráce mezi Uníí a členskými státy, obsažená v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU, a čl. 15 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003. Nařídí-li vnitrostátní soudy, aby důkazy zpřístupnily orgány veřejné moci, použijí se zásady právní a správní spolupráce podle unijního nebo vnitrostátního práva.

- (16) Vnitrostátní soudy by měly mít možnost nařídit, aby pod jejich přísnou kontrolou, zejména pokud jde o nezbytnost a přiměřenost opatření k zpřístupnění důkazů, byly na žádost některé ze stran zpřístupněny jednotlivé důkazy nebo jejich kategorie. Z požadavku na přiměřenost vyplývá, že zpřístupnění lze nařídit pouze tehdy, pokud žalobce na základě obvykle dostupných skutečností věrohodně prokázal, že mu žalovaný způsobil škodu. V případě žádosti o zpřístupnění určité kategorie důkazů by tato kategorie měla být vymezena například jejich společnými charakteristikami, jako jsou povaha, předmět nebo obsah dokumentů, o jejichž zpřístupnění je žádáno, doba, v níž byly vydány, či jinými kritérii, a to za podmínky, že důkazy spadající do této kategorie jsou relevantní ve smyslu této směrnice. Tyto kategorie by měly být vymezeny co nejpřesněji a nejúžeji na základě přiměřeně dostupných skutečností.
- (17) Pokud soud v jednom členském státě požádá příslušný soud jiného členského státu o provedení dokazování, nebo o to, aby směl provést dokazování přímo v jiném členském státě, použijí se ustanovení nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ⁽¹⁾.
- (18) Ačkoli by v řízeních o náhradě škody měly být v zásadě dostupné příslušné důkazy obsahující obchodní tajemství či jiné důvěrné informace, tyto důvěrné informace musí být náležitě chráněny. Vnitrostátní soudy by proto měly mít k dispozici celou škálu opatření k ochraně těchto důvěrných informací před zpřístupněním během řízení. K těmto opatřením může patřit možnost odstranit citlivé pasáže v dokumentech, vést neveřejná jednání, omezit okruh osob, které mohou důkazy vidět, a pověřit odborníky, aby vypracovali shrnutí informací v souhrnné či jinak nedůvěrné podobě. Opatření chránící obchodní tajemství a jiné důvěrné informace by nicméně neměla bránit uplatnění práva na odškodnění.
- (19) Touto směrnicí není dotčena možnost podávat podle vnitrostátního práva opravné prostředky proti rozhodnutím o zpřístupnění důkazů, ani podmínky pro podávání těchto opravných prostředků.
- (20) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ⁽²⁾ upravuje přístup veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise a jeho účelem je přiznat veřejnosti v co nejvyšší možné míře právo na přístup k dokumentům těchto orgánů. Toto právo však podléhá určitým omezením z důvodu veřejného nebo soukromého zájmu. Je zřejmé, že režim výjimek stanovený v článku 4 uvedeného nařízení je založen na vyvážení protichůdných zájmů v určité situaci, tedy na jedné straně zájmů, jimž by zpřístupnění dotčených dokumentů bylo ku prospěchu, a na straně druhé zájmů, jež by toto zpřístupnění ohrozilo. Uvedená pravidla a postupy podle nařízení (ES) č. 1049/2001 by touto směrnicí neměly být dotčeny.
- (21) Účinné a jednotné uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU ze strany Komise a vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž vyžaduje společný přístup v celé Unii, pokud jde o zpřístupňování důkazů, které jsou součástí spisu vedeného u příslušného orgánu pro hospodářskou soutěž. Zpřístupnění důkazů by nemělo nepatřičně snížit účinnost prosazování právních předpisů o hospodářské soutěži orgánem pro hospodářskou soutěž. Tato směrnice se nevztahuje na zpřístupňování vnitřních dokumentů orgánů pro hospodářskou soutěž ani na korespondenci mezi nimi.
- (22) Za účelem zajištění účinné ochrany práva žalobce na náhradu škody není nezbytné, aby byly žalobci pouze z důvodu, že má v úmyslu podat žalobu o náhradu škody, zpřístupněny všechny dokumenty týkající se řízení podle článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, neboť je velmi nepravděpodobné, že by žaloba o náhradu škody musela být založena na veškerých důkazech obsažených ve spisu týkajícím se daných řízení.
- (23) Požadavek na přiměřenost by měl být rovněž pečlivě posouzen, pokud by mohlo zpřístupnění odhalit strategii orgánu pro hospodářskou soutěž týkající se šetření tím, že by bylo prozrazeno, které dokumenty jsou součástí spisu, nebo mít negativní dopad na způsob, jakým podniky spolupracují s orgány pro hospodářskou soutěž. Zvláštní pozornost je třeba věnovat zabránění nespecifickému nebo příliš široce zaměřenému shromažďování informací (tzv. „lovení údajů“), které jsou pro strany daného řízení s největší pravděpodobností irelevantní. Žádost o zpřístupnění důkazů by proto neměla být považována za přiměřenou, pokud se vztahuje na obecné zpřístupnění dokumentů obsažených ve spisu vedeném u orgánu pro hospodářskou soutěž, který se týká určitého případu, nebo na obecné zpřístupnění dokumentů poskytnutých některou ze stran v rámci konkrétního řízení. Takovéto obecné žádosti o zpřístupnění důkazů by nebyly slučitelné s povinností žádající strany vymezit důkazy nebo jejich kategorie co nejpřesněji a nejúžeji.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

- (24) Touto směrnicí není dotčeno právo soudu vzít podle unijního nebo vnitrostátního práva v úvahu zájem na účinném veřejnoprávním prosazování práva hospodářské soutěže v okamžiku, kdy nařizuje zpřístupnění kteréhokoliv druhu důkazů s výjimkou prohlášení v rámci programu shovívavosti a návrhů na narovnání.
- (25) Výjimka týkající se zpřístupnění by se měla vztahovat i na jakékoli zpřístupnění důkazů, které by nepatřičně zasahovalo do probíhajícího šetření orgánu pro hospodářskou soutěž, jež se týká porušení unijních nebo vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži. Informace, které vypracoval a stranám řízení zaslal orgán pro hospodářskou soutěž v průběhu řízení za účelem prosazování unijních nebo vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži (například prohlášení o námitkách) nebo které vypracovala strana těchto řízení (například odpovědi na žádosti orgánu pro hospodářskou soutěž o informace nebo svědecké výpovědi), by proto mělo být možné v řízeních o náhradě škody zpřístupnit až poté, co orgán pro hospodářskou soutěž řízení ukončil například tím, že přijal rozhodnutí podle článku 5 nebo kapitoly III nařízení (ES) č. 1/2003, s výjimkou rozhodnutí o předběžných opatřeních.
- (26) Důležitými nástroji při veřejnoprávním prosazování právních předpisů Unie o hospodářské soutěži jsou programy shovívavosti a řízení o narovnání, neboť přispívají k odhalení a účinnému stíhání nejzávažnějších případů porušení právních předpisů o hospodářské soutěži a k ukládání sankcí za tato porušení. Vzhledem k tomu, že v případech kartelu je na podání žádosti o účast v programu shovívavosti založeno mnoho rozhodnutí orgánů pro hospodářskou soutěž, přičemž žaloby o náhradu škody v těchto případech obecně navazují na tato rozhodnutí, jsou programy shovívavosti důležité také pro účinnost žalob o náhradu škody v případech kartelu. Pokud by byla zpřístupňována sebeusvědčující prohlášení, jako jsou prohlášení v rámci programu shovívavosti a návrhy na narovnání, jež se činí výhradně za účelem spolupráce s orgány pro hospodářskou soutěž, mohly by se podniky v takové situaci zdržet spolupráci v rámci programů shovívavosti a řízení o narovnání poskytnout. Zpřístupněním těchto dokumentů by mohlo vzniknout riziko, že spolupracující podniky nebo jejich vedoucí pracovníci budou vystaveni občanskoprávní nebo trestněprávní odpovědnosti za méně příznivých podmínek než ostatní spoluporušitelé, kteří s orgány pro hospodářskou soutěž nespolupracují. Aby bylo zajištěno, že podniky budou i nadále ochotny obracet se dobrovolně na orgány pro hospodářskou soutěž s prohlášeními v rámci programu shovívavosti nebo s návrhy na narovnání, měly by být tyto dokumenty vyňaty z okruhu zpřístupňovaných důkazů. Tato výjimka by se měla rovněž vztahovat na doslovné citace z prohlášení v rámci programu shovívavosti nebo návrhů na narovnání, jež jsou obsaženy v jiných dokumentech. Omezení týkající se zpřístupnění důkazů by neměla orgánům pro hospodářskou soutěž bránit ve zveřejnění jejich rozhodnutí v souladu s použitelným unijním nebo vnitrostátním právem. Aby bylo zajištěno, že tato výjimka ze zpřístupňování nebude znamenat nepatřičný zásah do práva poškozených stran na odškodnění, měla by být omezena na tato dobrovolná sebeusvědčující prohlášení v rámci programu shovívavosti a návrhy na narovnání.
- (27) Pravidla pro přístup k jiným dokumentům, než jsou prohlášení v rámci programu shovívavosti a návrhy na narovnání, stanovená v této směrnici, zajišťují, aby poškozené strany stále měly dostatek dalších možností, jak získat přístup k relevantním důkazům potřebným k přípravě žaloby o náhradu škody. Vnitrostátní soudy by měly mít možnost získat na žádost žalobce přístup k dokumentům, u nichž je uplatněna výjimka, aby bylo u každého dokumentu zajištěno, že jeho obsah nejde nad rámec definice prohlášení v rámci programu shovívavosti a definice návrhu na narovnání podle této směrnice. Veškerý obsah, který jde nad rámec těchto definic, by mělo být možné za příslušných podmínek zpřístupnit.
- (28) Vnitrostátní soudy by měly mít možnost kdykoliv v rámci řízení o žalobách o náhradu škody nařídít zpřístupnění důkazů, které existují nezávisle na řízení orgánu pro hospodářskou soutěž („již existující informace“).
- (29) Zpřístupnění důkazů orgánem pro hospodářskou soutěž by mělo být nařízeno pouze tehdy, nelze-li je přiměřeným způsobem získat od jedné ze stran nebo od třetí strany.
- (30) Podle čl. 15 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003 mohou orgány pro hospodářskou soutěž členských států z vlastního podnětu předkládat vnitrostátním soudům svého členského státu písemná vyjádření k otázkám týkajícím se uplatňování článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU. Pro zachování významu, který má veřejnoprávní prosazování uvedených článků, by orgány pro hospodářskou soutěž měly mít obdobně možnost předkládat z vlastního podnětu vyjádření vnitrostátnímu soudu za účelem posouzení přiměřenosti zpřístupnění důkazů, jež jsou součástí spisu, vedeného u těchto orgánů, a to s ohledem na dopad, který by toto zpřístupnění mělo na veřejnoprávní prosazování právních předpisů o hospodářské soutěži. Členské státy by měly mít možnost zavést systém, v němž je orgán pro hospodářskou soutěž informován o žádostech o zpřístupnění informací, pokud je osoba žádající o zpřístupnění nebo osoba, od níž se zpřístupnění žádá, součástí šetření údajného porušení tímto orgánem, aniž jsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy upravující řízení *ex parte*.

- (31) Fyzická nebo právnická osoba, která získá důkazy přístupem ke spisu vedenému u orgánu pro hospodářskou soutěž, by měla být oprávněna tyto důkazy použít pro účely řízení o žalobě o náhradu škody, jehož je stranou. Toto použití by mělo být přípustné rovněž v případě fyzické nebo právnické osoby, která je jejím právním nástupcem, včetně osoby, která získala její nárok. Pokud byly důkazy získány právním subjektem, který je součástí korporátní skupiny, která je pro účely článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU považována za jeden podnik, mělo by být použití těchto důkazů umožněno rovněž ostatním právním subjektům náležejícím ke stejnému podniku.
- (32) Použití důkazů získaných přístupem ke spisu vedenému u orgánu pro hospodářskou soutěž však nesmí nepatříčně snižovat účinné prosazování právních předpisů o hospodářské soutěži ze strany orgánu pro hospodářskou soutěž. Aby nebyla ohrožena omezení týkající se zpřístupňování důkazů podle této směrnice, mělo by být použití důkazů, jejichž druhy jsou uvedeny ve 24. a 25. bodě odůvodnění a které byly získány výhradně přístupem ke spisu orgánu pro hospodářskou soutěž, omezeno za stejných okolností. Toto omezení by mělo spočívat v tom, že by mělo být takové použití důkazů v řízení o žalobě o náhradu škody buď považováno za nepřipustné, nebo být jinak chráněno podle příslušných vnitrostátních předpisů, aby byl zajištěn plný účinek omezení týkajících se použití tohoto druhu důkazů. Důkazy získané od orgánu pro hospodářskou soutěž by se navíc neměly stát předmětem obchodování. Možnost použít důkazy, které byly získány výhradně přístupem ke spisu vedenému u orgánu pro hospodářskou soutěž, by proto měla být omezena na fyzickou nebo právnickou osobu, které byl přístup původně poskytnut, a na její právní nástupce. Toto omezení, jehož účelem je zabránit obchodování s důkazy, však nebrání tomu, aby vnitrostátní soud nařídil zpřístupnění těchto důkazů za podmínek stanovených v této směrnici.
- (33) Podání žaloby o náhradu škody nebo zahájení šetření orgánem pro hospodářskou soutěž představuje riziko, že dotyčné osoby mohou zničit nebo skrýt důkazy, které by byly užitečné k doložení nároku poškozené strany na náhradu škody. Aby se zamezilo zničení příslušných důkazů a zajistilo dodržení soudních rozhodnutí nařizujících jejich zpřístupnění, měly by mít vnitrostátní soudy možnost uložit dostatečně odrazující sankce. Co se týká stran řízení, obzvláště účinná může být sankce v podobě vyvození negativních závěrů v řízení o náhradě škody, která může zamezit časovým prodáváním. K dispozici by měly být rovněž sankce za nesplnění povinnosti chránit důvěrné informace a za zneužití informací získaných zpřístupněním. Sankce by měly být obdobné k dispozici i v případě, jsou-li informace získané přístupem ke spisu vedenému u orgánu pro hospodářskou soutěž zneužity v řízeních o žalobách o náhradu škody.
- (34) Účinné a jednotné uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU ze strany Komise a vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž vyžaduje společný přístup v celé Unii, pokud jde o účinky konečných rozhodnutí orgánů pro hospodářskou soutěž o protiprávním jednání na následné žaloby o náhradu škody. Tato rozhodnutí jsou podle čl. 11 odst. 4 nařízení (ES) č. 1/2003 přijímána až po informování Komise o předpokládaném rozhodnutí, nebo pokud takové rozhodnutí neexistuje, o jiném dokumentu naznačujícím navrhaný postup, a pouze pokud Komise nezbavila vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž jeho pravomoci zahájením řízení podle čl. 11 odst. 6 uvedeného nařízení. Komise by měla zajistit jednotné uplatňování právních předpisů Unie o hospodářské soutěži tím, že bude na dvoustranném základě a v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž poskytovat poradenství vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž. Pro zvýšení právní jistoty, zamezení nejednotnosti při uplatňování článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, zvýšení účinnosti a zjednodušení řízení o náhradě škody a posílení fungování vnitřního trhu pro podniky a spotřebitele by konstatování, že došlo k porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, obsažené v konečném rozhodnutí vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž nebo odvolacího soudu nemělo být znovu předmětem sporu v následných žalobách o náhradu škody. Konstatování takového porušení by proto v žalobách o náhradu škody podaných v souvislosti s daným porušením v členském státě, v němž se nachází vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž nebo odvolací soud, mělo být považováno za nevyvratitelné. Účinek takového konstatování by se však měl týkat pouze povahy daného porušení, jakož i jeho věcné, osobní, časové a územní působnosti v rozsahu, jaký uvedl dotyčný orgán pro hospodářskou soutěž nebo odvolací soud při výkonu své pravomoci. Za rovněž nevyvratitelné by mělo být považováno rozhodnutí, v němž bylo konstatováno, že byly porušeny vnitrostátní právní předpisy o hospodářské soutěži, v případech, kdy jsou v téže věci použity souběžně ujednání i vnitrostátní právní předpisy o hospodářské soutěži.
- (35) Je-li žaloba o náhradu škody podána v jiném členském státě, než v kterém se nachází vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž nebo odvolací soud, který konstatoval porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, s nímž žaloba souvisí, mělo by být možné toto konstatování obsažené v konečném rozhodnutí vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž nebo odvolacího soudu předložit vnitrostátnímu soudu alespoň jako důkaz *prima facie* toho, že došlo k porušení právních předpisů o hospodářské soutěži. Toto rozhodnutí může být případně vyhodnocováno společně s jinými důkazy, které strany předloží. Účinky rozhodnutí vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž nebo odvolacích soudů, kterými bylo konstatováno porušení pravidel hospodářské soutěže, nejsou dotčeny práva a povinnosti vnitrostátních soudů podle článku 267 Smlouvy o fungování EU.

- (36) Vnitrostátní pravidla týkající se začátku běhu, délky, pozastavení nebo přerušení promlčecích lhůt by neměla nepřiměřeně bránit podávání žalob o náhradu škody. To je obzvláště důležité s ohledem na žaloby, které vycházejí z konstatování orgánu pro hospodářskou soutěž nebo odvolacího soudu o protiprávním jednání. Za tímto účelem by mělo být možné podat žalobu o náhradu škody i po skončení řízení orgánu pro hospodářskou soutěž s ohledem na prosazování vnitrostátních a unijních právních předpisů o hospodářské soutěži. Promlčecí lhůta by neměla začít běžet dříve, než je protiprávní jednání ukončeno a než se žalobce dozví o tomto protiprávním jednání, o skutečnosti, že mu v jeho důsledku byla způsobena škoda, a o totožnosti osoby, která mu svým protiprávním jednáním škodu způsobila, nebo než u něj lze přiměřeně předpokládat, že si je těchto skutečností vědom. Členské státy by měly mít možnost ponechat v platnosti nebo zavést všeobecně závazné objektivní promlčecí lhůty, pokud délka těchto objektivních promlčecích lhůt nebude v praxi znemožňovat či nadměrně ztěžovat uplatnění práva na odškodnění v plné výši.
- (37) Jestliže několik podniků poruší pravidla hospodářské soutěže společně (například v případě kartelu), je vhodné umožnit, aby byli tito spoluporušitelé společně a nerozdílně odpovědní za veškerou škodu způsobenou protiprávním jednáním. Spoluporušitel by měl mít nárok na příspěvek na vypořádání od jiných spoluporušitelů, pokud zaplatil vyšší částku náhrady škody, než kolik činil jeho podíl. Stanovení tohoto podílu na odpovědnosti daného porušitele a příslušných kritérií, jako je obrat, podíl na trhu nebo úloha v kartelu, je ponecháno na příslušných vnitrostátních právních předpisech, přičemž musí být respektovány zásady efektivity a rovnocennosti.
- (38) Podniky, které s orgány pro hospodářskou soutěž spolupracují v rámci programu shovívavosti, hrají klíčovou roli při odhalování protiprávního jednání tajného kartelu a ukončení tohoto protiprávního jednání, čímž často sníží škodu, která by mohla být způsobena v případě, že by protiprávní jednání pokračovalo. Je proto vhodné umožnit, aby podniky, kterým orgán pro hospodářskou soutěž v rámci programu shovívavosti prominul pokutu, byly chráněny před tím, že budou nepřiměřeně čelit žalobám o náhradu škody, přičemž je třeba mít na paměti, že rozhodnutí orgánu pro hospodářskou soutěž, v němž se konstatuje, že došlo k protiprávnímu jednání, může pro podnik, kterému byla prominuta pokuta, nabýt právní moci dříve, než nabude právní moci rovněž pro ostatní podniky, kterým pokuta prominuta nebyla, čímž se podnik, kterému byla prominuta pokuta, stane potenciálně primárním terčem soudních sporů. Je proto vhodné, aby byl podnik, kterému byla pokuta prominuta, v zásadě zproštěn společné a nerozdílné odpovědnosti za veškerou škodu a aby výše příspěvku na vypořádání jím poskytnutého ostatním spoluporušitelům nepřekročila výši škody, která byla způsobena jeho přímým nebo nepřímým odběratelům či v případě nákupního kartelu jeho přímým nebo nepřímým dodavatelům. Pokud kartel způsobil škodu jiným osobám než odběratelům nebo dodavatelům porušitelů, neměl by příspěvek na vypořádání poskytnutý podnikem, kterému byla pokuta prominuta, překročit jeho podíl na odpovědnosti za škodu způsobenou kartelem. Tento podíl by se měl stanovit v souladu se stejnými pravidly, jaká se používají k určení výše příspěvků na vypořádání mezi porušiteli. Podnik, kterému byla prominuta pokuta, by měl zůstat plně odpovědný vůči jiným poškozeným stranám, než jsou jeho přímí či nepřímí odběratelé nebo dodavatelé, pouze tehdy, nemohou-li tito získat plné odškodnění od ostatních porušitelů.
- (39) Skutečná škoda může vyplývat z rozdílu mezi cenami, které byly skutečně zaplacené, a cenami, které by byly jinak zaplacené v případě, že by k protiprávnímu jednání nedošlo. Pokud poškozená strana snížila svoji skutečnou škodu tím, že ji zcela nebo částečně přenesla na své vlastní odběratele, přenesená škoda již nepředstavuje škodu, za niž by strana, která ji přenesla, měla být odškodněna. Je proto v zásadě vhodné umožnit, aby porušitel použil přenesení skutečné škody na obranu svých tvrzení proti žalobě o náhradu škody. Je vhodné stanovit, že pokud porušitel použije obranu založenou na přenesení navýšení cen, musí prokázat existenci a rozsah přenesení navýšených cen. Toto důkazní břemeno by nemělo mít vliv na možnost porušitele použít jiné důkazy, než které má k dispozici, jako jsou důkazy již získané v průběhu řízení nebo důkazy, kterými disponuje některá ze stran nebo třetí strany.
- (40) V situacích, kdy přenesení vede ke snížení obratu, a tím ke škodě ve formě ušlého zisku, by právo požadovat náhradu tohoto ušlého zisku mělo zůstat nedotčeno.
- (41) V závislosti na podmínkách, v nichž podniky působí, může být přenášení navýšených cen na nižší úroveň dodavatelského řetězce běžnou obchodní praxí. Spotřebitelům nebo podnikům, na něž byla takto přenesena skutečná škoda, vzniká škoda, která je způsobena porušením unijních nebo vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži. Ačkoli tato škoda měla být porušitelem nahrazena, může být pro spotřebitele nebo podniky, kteří sami u porušitele nenakupovali, obzvláště složité prokázat rozsah této škody. Je proto vhodné stanovit, že pokud existence nároku na náhradu škody nebo výše škody, která má být nahrazena, závisí na tom, zda nebo v jaké míře byla navýšená cena, kterou zaplatil přímý odběratel porušitele, přenesena na nepřímého odběratele, má se za to, že nepřímý odběratel prokázal, že navýšená cena zaplacená tímto přímým odběratelem byla v plné výši přenesena

na jeho úroveň, může-li takovéto přenesení doložit důkazem *prima facie*. Tato vyvratitelná domněnka se použije, pokud porušitel nemůže soudu věrohodně prokázat, že skutečná škoda nebyla na přímého odběratele přenesena, či nebyla přenesena zcela. Dále je vhodné vymezit, za jakých podmínek se má mít za to, že nepřímý odběratel tento důkaz *prima facie* poskytl. Co se týká vyčíslení přenesené navýšené ceny, vnitrostátní soud by měl mít ve sporu, který projednává, pravomoc stanovit odhadem, jaká část navýšené ceny byla přenesena na úroveň nepřímých odběratelů.

- (42) Komise by měla vydat jasné, jednoduché a ucelené pokyny ohledně způsobu, jakým mají vnitrostátní soudy stanovit odhadem část navýšené ceny, která byla přenesena na úroveň nepřímých odběratelů.
- (43) Porušení právních předpisů o hospodářské soutěži se často týká podmínek a cen, za nichž jsou zboží nebo služby prodávány, a vede k navýšení ceny či jinému poškození odběratelů porušitelů. Protiprávní jednání se může týkat rovněž dodávek pro porušitele (například v případě nákupního kartelu). V těchto případech by skutečná škoda mohla vyplývat z nižší ceny, kterou porušitelé zaplatili svým dodavatelům. Na tyto případy by se tak měla odpočítavacím způsobem použít tato směrnice, a zejména pravidla týkající se přenesení.
- (44) Žaloby o náhradu škody mohou podat jak ti, kdo zboží nebo služby pořídili u porušitele, tak i odběratelé na dalších úrovních dodavatelského řetězce. V zájmu posílení jednotnosti mezi soudními rozhodnutími v těchto navzájem souvisejících řízeních, a aby se zamezilo tomu, že škoda způsobená porušením unijních nebo vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži nebude nahrazena v plné výši nebo že porušitel musí zaplatit náhradu za škodu, která nevznikla, by měl mít vnitrostátní soud ve sporu, který projednává, pravomoc stanovit odhadem, jaká část navýšené ceny šla k tíži přímých nebo nepřímých odběratelů. V této souvislosti by vnitrostátní soudy měly mít možnost náležitě zohlednit pomoci procesních nebo hmotněprávních prostředků dostupných podle unijního nebo vnitrostátního práva případná související řízení a soudní rozhodnutí v nich vydaná, zejména shledají-li, že bylo prokázáno přenesení. Vnitrostátní soudy by měly mít k dispozici vhodné procesní prostředky, jako například spojení nároků, k zajištění toho, že náhrada skutečné škody zaplacená na kterékoli úrovni dodavatelského řetězce nepřekročí výši škody, která byla na dané úrovni způsobena navýšením cen. Tyto prostředky by měly být k dispozici i v přeshraničních případech. Možnost zohlednit soudní rozhodnutí by neměla být dotčena základní práva na obhajobu a účinnou právní ochranu a spravedlivý proces v případě osob, které nebyly stranou těchto soudních řízení, a dále by neměla být dotčena pravidla týkající se důkazní hodnoty soudních rozhodnutí vydaných v dané souvislosti. Tato řízení u soudů různých členských států lze považovat za související řízení ve smyslu článku 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012⁽¹⁾. Podle uvedeného článku mohou jiné vnitrostátní soudy, než je soud, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, řízení přerušit, nebo za určitých okolností prohlásit, že nejsou příslušné. Touto směrnicí nejsou dotčeny práva a povinnosti vnitrostátních soudů podle uvedeného nařízení.
- (45) Poškozená strana, která prokázala, že jí v důsledku porušení právních předpisů o hospodářské soutěži vznikla škoda, musí prokázat rovněž rozsah způsobené škody, aby získala odškodnění. Vyčíslení škody způsobené porušením právních předpisů o hospodářské soutěži je proces, který zahrnuje posouzení obzvláště velkého množství skutečností a který může vyžadovat použití složitých ekonomických modelů. To je často velmi nákladné a žalobcům to způsobuje potíže při získávání potřebných údajů k doložení svých nároků. Vyčíslení škody způsobené porušením právních předpisů o hospodářské soutěži jako takové může představovat podstatnou překážku, která znemožňuje domoci se náhrady škody účinným způsobem.
- (46) Při neexistenci pravidel Unie pro vyčíslení škody způsobené porušením právních předpisů o hospodářské soutěži je na vnitrostátním právním systému každého členského státu, aby určil vlastní pravidla pro vyčíslení škody, a na členských státech a vnitrostátních soudech, aby stanovily požadavky, které musí žalobce splnit při prokazování výše způsobené škody, metody, které lze použít k vyčíslení výše škody, a důsledky nemožnosti splnit všechny požadavky. Tyto požadavky vnitrostátního práva na vyčíslení škody způsobené porušením právních předpisů o hospodářské soutěži by však neměly být méně příznivé než požadavky, kterými se řídí obdobné situace ve vnitrostátním právu (zásada rovnocennosti), ani nesmí prakticky znemožňovat či nadměrně ztěžovat uplatnění unijního práva na náhradu škody (zásada efektivity). V tomto ohledu je třeba věnovat pozornost případné asymetrii informací mezi stranami a skutečnosti, že vyčíslení škody znamená posouzení toho, jak by se dotčený trh vyvíjel v případě, že by k protiprávnímu jednání nedošlo. Toto posouzení vyžaduje srovnání se situací, která je z podstaty věci hypotetická, a proto je nelze nikdy provést zcela přesně. Je tedy vhodné zajistit, aby vnitrostátní soudy měly pravomoc stanovit odhadem výši škody způsobené porušením právních předpisů o hospodářské

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

soutěži. Členské státy by měly zajistit, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mohly na požádání vydat pokyny týkající se výše škody. Pro zajištění jednotnosti a předvídatelnosti by měla Komise vydat obecné pokyny na úrovni Unie.

- (47) K odstranění asymetrie informací a některých problémů spojených s vyčíslením škody způsobené porušením právních předpisů o hospodářské soutěži a k zajištění účinného uplatňování nároků na náhradu škody je vhodné vycházet z domněnky, že v případě porušení právních předpisů o hospodářské soutěži formou kartelu byla způsobena škoda, zejména dopadem na cenu. V závislosti na skutkových okolnostech daného případu vede kartel ke zvýšení cen, nebo brání snížení cen, k němuž by jinak došlo nebýt kartelu. Tato domněnka by neměla zahrnovat konkrétní výši škody. Porušitel by měl mít možnost tuto domněnku vyvrátit. Je vhodné tuto vyvratitelnou domněnku omezit na kartely vzhledem k jejich tajné povaze, která zmíněnou asymetrii informací zvyšuje a žalobcům ztěžuje získání potřebných důkazů k prokázání škody.
- (48) Dosažení „jednorázového a definitivního“ narovnání je žádoucí pro to, aby se zmenšila nejistota pro porušitele a poškozené strany. Proto by měly být tyto porušitele a poškozené strany vybízeni k tomu, aby se dohodli na náhradě škody způsobené porušením právních předpisů o hospodářské soutěži v rámci mechanismů smírného řešení sporu, jako jsou mimosoudní narovnání (včetně takových, kdy může soudce prohlásit narovnání za závazné), arbitráž, mediace nebo smírní řízení. Toto smírné řešení sporů by se mělo, pokud je to z právního hlediska možné, vztahovat na co nejvíce poškozených stran a porušitelů. Ustanovení této směrnice o smírném řešení sporu mají proto usnadnit používání těchto mechanismů a zvýšit jejich účinnost.
- (49) Promlčecí lhůty pro podání žaloby o náhradu škody mohou být takové, že poškozeným stranám a porušitelům neposkytují dostatečný čas k tomu, aby dospěly k dohodě o náhradě škody, která má být zaplacená. Aby měly obě strany skutečnou možnost zúčastnit se smírného řešení sporu před zahájením řízení u vnitrostátních soudů, musí být běh promlčecích lhůt po dobu smírného řešení sporu pozastaven.
- (50) Pokud se strany rozhodnou využít smírné řešení sporu až poté, co bylo zahájeno řízení o náhradě škody u vnitrostátního soudu, které se týká stejného nároku, měl by mít tento soud možnost řízení po dobu smírného řešení sporu přerušit. Při zvažování, zda řízení přerušit, by měl vnitrostátní soud vzít v úvahu výhody spojené s rychlým průběhem řízení.
- (51) Aby se podnítily snahy o dosažení smírného narovnání, neměl by být porušitel, který zaplatí náhradu škody na základě smírného řešení sporu, ve srovnání s ostatními porušiteli v horší pozici, než by tomu bylo v případě, že by k narovnání dohodou nedošlo. To může nastat v případě, je-li porušitel zúčastněný na narovnání i po dosažení smírného narovnání nadále společně a nerozdílně odpovědný za škodu způsobenou protiprávním jednáním. Porušitel zúčastněný na narovnání by proto v zásadě neměl mít povinnost poskytnout příspěvek na vypořádání ostatním spoluporušitelům nezúčastněným na narovnání, pokud tyto spoluporušitelé zaplatili náhradu škody poškozené straně, s níž prvně zmíněný porušitel předtím dosáhl smírného narovnání. Z tohoto pravidla o neposkytnutí příspěvku na vypořádání vyplývá, že by se nárok poškozené strany měl snížit o podíl porušitele zúčastněného na narovnání na škodu způsobené této straně, a to bez ohledu na to, zda je výše narovnání rovna poměrnému podílu na škodě, kterou porušitel zúčastněný na narovnání způsobil poškozené straně zúčastněné na narovnání, nebo se od tohoto podílu liší. Tento poměrný podíl by se měl stanovit v souladu se stejnými pravidly, jaká se používají k určení příspěvků na vypořádání mezi porušiteli. Bez tohoto snížení by byli porušitelé nezúčastnění na narovnání nepatřičně dotčeni narovnáním, jehož se neúčastní. Avšak v zájmu zajištění práva na odškodnění v plné výši by měl porušitel zúčastněný na narovnání i nadále zaplatit náhradu škody, představuje-li to pro poškozenou stranu zúčastněnou na narovnání jedinou možnost, jak získat zbývající část nároku na náhradu škody. Zbývající část nároku je nárok poškozené strany zúčastněné na narovnání snižena o podíl porušitele zúčastněného na narovnání na škodě, kterou protiprávní jednání způsobilo poškozené straně zúčastněné na narovnání. Tato možnost požadovat náhradu škody po porušiteli zúčastněném na narovnání by měla být dána, pokud to výslovně nevylučují dojednané podmínky smírného narovnání.
- (52) Je třeba zabránit situacím, kdy by spoluporušitelé zúčastnění na narovnání tím, že zaplatí spoluporušitelům nezúčastněným na narovnání příspěvek na vypořádání škody zaplacené poškozené straně nezúčastněné na narovnání, vyplatily na náhradách škody částku vyšší, než je jejich podíl na odpovědnosti za škodu způsobenou protiprávním jednáním. Jsou-li tedy spoluporušitelé zúčastnění na narovnání požádáni, aby přispěli k vypořádání na náhradě škody, kterou poškozeným stranám nezúčastněným na narovnání následně zaplatili ostatní spoluporušitelé nezúčastnění na narovnání, měl by vnitrostátní soud přihlídnout k náhradě škody, která byla zaplacená na základě smírného narovnání, přičemž by měl vzít v úvahu, že ne všichni spoluporušitelé se nutně podíleli na protiprávním jednání stejnou měrou, pokud jde o jeho věcný, časový a zeměpisný rozsah.

- (53) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie.
- (54) Jelikož cílů této směrnice, totiž stanovení pravidel týkajících se žalob o náhradu škody způsobené porušením právních předpisů Unie o hospodářské soutěži, s cílem zajistit plný účinek článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU a řádné fungování vnitřního trhu pro podniky a spotřebitele, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich z důvodu požadované účinnosti a jednotnosti při uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (55) V souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽¹⁾ se členské státy zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o prováděcích opatřeních o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými prvky směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (56) Je vhodné stanovit pravidla pro časovou působnost této směrnice,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví určitá pravidla nezbytná k zajištění toho, aby všechny osoby, kterým byla způsobena škoda porušením právních předpisů o hospodářské soutěži ze strany podniku nebo sdružení podniků, mohly účinně uplatnit právo požadovat na takovém podniku nebo sdružení náhradu této škody v plné výši. Směrnice stanoví pravidla podporující nerušenou hospodářskou soutěž na vnitřním trhu a odstraňování překážek jeho řádného fungování zajištěním rovnocenné ochrany všech takto poškozených osob v celé Unii.
2. Tato směrnice stanoví pravidla koordinující prosazování pravidel hospodářské soutěže orgány pro hospodářskou soutěž a prosazování těchto pravidel v řízeních o žalobách o náhradu škody u vnitrostátních soudů.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „porušením právních předpisů o hospodářské soutěži“ porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU nebo vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži;
- 2) „porušitelem“ podnik nebo sdružení podniků, které porušily právní předpisy o hospodářské soutěži;
- 3) „vnitrostátními právními předpisy o hospodářské soutěži“ ustanovení vnitrostátního práva převážně sledující stejný cíl jako články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, která jsou použita ve stejné věci a souběžně s právem Unie o hospodářské soutěži podle čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003 a s výjimkou ustanovení vnitrostátního práva, jimiž se stanoví trestní sankce pro fyzické osoby, kromě případů, kdy jsou tyto trestní sankce prostředkem prosazování pravidel hospodářské soutěže platných pro podniky;
- 4) „žalobou o náhradu škody“ žaloba podle vnitrostátního práva, jejímž prostřednictvím vznáší u vnitrostátního soudu nárok na náhradu škody údajně poškozená strana, nebo osoba, která jedná jménem jedné nebo více údajně poškozených stran, pokud právní předpisy Unie nebo členských států takovou možnost poskytují, nebo fyzická či právnická osoba, která je právním nástupcem takové údajně poškozené strany, včetně osoby, která tento nárok získala;
- 5) „nárokem na náhradu škody“ nárok na odškodnění za škodu způsobenou porušením právních předpisů o hospodářské soutěži;
- 6) „poškozenou stranou“ osoba, které byla způsobena škoda porušením právních předpisů o hospodářské soutěži;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- 7) „vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž“ orgán určený členským státem podle článku 35 nařízení (ES) č. 1/2003, který odpovídá za uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU;
- 8) „orgánem pro hospodářskou soutěž“ Komise nebo vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž, nebo případně oba tyto orgány společně;
- 9) „vnitrostátním soudem“ soud členského státu ve smyslu článku 267 Smlouvy o fungování EU;
- 10) „odvolacím soudem“ vnitrostátní soud, který je zmocněn přezkoumat řádnými opravnými prostředky rozhodnutí vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž nebo soudní rozhodnutí týkající se uvedených rozhodnutí, bez ohledu na to, zda má tento soud pravomoc rozhodovat o porušení právních předpisů o hospodářské soutěži;
- 11) „rozhodnutím o protiprávním jednání“ rozhodnutí orgánu pro hospodářskou soutěž nebo odvolacího soudu, v němž se konstatuje porušení právních předpisů o hospodářské soutěži;
- 12) „konečným rozhodnutím o protiprávním jednání“ rozhodnutí o protiprávním jednání, které není možno nebo již není možno napadnout řádnými opravnými prostředky;
- 13) „důkazem“ všechny druhy získaných důkazních prostředků, které jsou přípustné u příslušného vnitrostátního soudu, zejména dokumenty a veškeré jiné předměty obsahující informace bez ohledu na nosič, na němž jsou tyto informace uloženy;
- 14) „kartelem“ dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě mezi dvěma či více soutěžiteli s cílem koordinovat jejich soutěžní chování na trhu nebo ovlivňovat příslušné parametry hospodářské soutěže, a to prostřednictvím praktik, jako je mimo jiné stanovování či koordinace kupních nebo prodejních cen či jiných obchodních podmínek, včetně práv duševního vlastnictví, přidělování produkčních nebo prodejních kvót, sdílení trhů a odběratelů, včetně rozdělování trhů, omezování dovozů a vývozu nebo jednání narušující hospodářskou soutěž namířené vůči dalším soutěžitelům;
- 15) „programem shovívavosti“ program týkající se uplatňování článku 101 Smlouvy o fungování EU nebo příslušného ustanovení vnitrostátního práva, na jehož základě účastník tajného kartelu spolupracuje nezávisle na ostatních podnicích účastnících se tohoto kartelu při šetření orgánu pro hospodářskou soutěž tím, že dobrovolně poskytne informace o kartelu a o své úloze v něm, oplátkou za což je tomuto účastníkovi na základě rozhodnutí nebo v důsledku zastavení řízení prominuta, nebo snížena pokuta, která by mu jinak byla za jeho účast na kartelu uložena;
- 16) „prohlášením v rámci programu shovívavosti“ ústní nebo písemné prohlášení dobrovolně poskytnuté podnikem či fyzickou osobou nebo jejich jménem orgánu pro hospodářskou soutěž, nebo záznam takového prohlášení, popisující poznatky tohoto podniku či fyzické osoby ohledně kartelu a jejich úlohy v něm, které vyhotovily výslovně za tím účelem, aby jim po předložení orgánu pro hospodářskou soutěž byla v rámci programu shovívavosti prominuta nebo snížena pokuta; toto prohlášení nezahrnuje již existující informace;
- 17) „již existujícími informacemi“ důkazy, které existují bez ohledu na řízení orgánu pro hospodářskou soutěž, ať již je taková informace součástí spisu vedeného u orgánu pro hospodářskou soutěž, či nikoliv;
- 18) „návrhem na narovnání“ prohlášení dobrovolně předložené podnikem nebo jeho jménem orgánu pro hospodářskou soutěž, v němž podnik potvrzuje svou účast na porušení právních předpisů o hospodářské soutěži a svou odpovědnost za toto porušení právních předpisů o hospodářské soutěži nebo uvádí, že svou účast a odpovědnost nezpochybňuje, a vyhotovené výslovně za tím účelem, aby mohl příslušný orgán pro hospodářskou soutěž provést zjednodušené nebo zkrácené řízení;
- 19) „podnikem, kterému byla prominuta pokuta“, podnik nebo fyzická osoba, kterým orgán pro hospodářskou soutěž na základě programu shovívavosti prominul pokutu;
- 20) „navýšením ceny“ rozdíl mezi cenou skutečně zaplacenou a cenou, která by jinak byla obvyklá v případě, že by nedošlo k porušení právních předpisů o hospodářské soutěži;
- 21) „smírným řešením sporu“ jakýkoli mechanismus, jenž dotyčným stranám umožňuje dosáhnout mimosoudního vyřešení sporu týkajícího se nároku na náhradu škody;
- 22) „smírným narovnáním“ dohoda, jež je výsledkem smírného řešení sporu;
- 23) „přímým odběratelem“ fyzická nebo právnická osoba, která pořídila zboží nebo služby, které byly předmětem porušení právních předpisů o hospodářské soutěži, přímo od porušitele;
- 24) „nepřímým odběratelem“ fyzická nebo právnická osoba, která pořídila zboží nebo služby, které byly předmětem porušení právních předpisů o hospodářské soutěži, nebo zboží či služby odvozené od takového zboží nebo služeb nebo takové zboží či služby obsahující, a to nikoli přímo od porušitele, ale od přímého odběratele nebo následného odběratele.

Článek 3

Právo na odškodnění v plné výši

1. Členské státy zajistí, aby všem fyzickým nebo právnickým osobám, kterým vznikla škoda způsobená porušením právních předpisů o hospodářské soutěži, bylo umožněno požadovat a obdržet náhradu této škody v plné výši.
2. Odškodnění v plné výši staví osobu, již byla způsobena škoda, do situace, v jaké by se nacházela, pokud by k porušení právních předpisů o hospodářské soutěži nedošlo. Zahrnuje tedy právo na náhradu skutečné škody a ušlého zisku, jakož i platbu úroků.
3. Odškodnění v plné výši podle této směrnice nesmí vést k nadměrnému odškodnění, ať již prostřednictvím odškodnění s represivní funkcí, vícenásobné či jiné náhrady škody.

Článek 4

Zásady efektivity a rovnocennosti

V souladu se zásadou efektivity členské státy zajistí, aby všechna vnitrostátní pravidla a postupy týkající se uplatňování nároků na náhradu škody byly upraveny a uplatňovány tak, aby v praxi neznemožňovaly či nadměrně neztěžovaly uplatnění práva vyplývajícího z unijního práva na plnou náhradu škody způsobené porušením právních předpisů o hospodářské soutěži. V souladu se zásadou rovnocennosti nesmí být vnitrostátní pravidla a postupy týkající se žalob o náhradu škody způsobené porušením článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU pro údajně poškozené strany méně příznivé než pravidla a postupy, kterými se řídí obdobná řízení o náhradu škody při porušení vnitrostátních právních předpisů.

KAPITOLA II

ZPŘÍSTUPNĚNÍ DŮKAZŮ

Článek 5

Zpřístupnění důkazů

1. Členské státy zajistí, aby v řízeních týkajících se žaloby o náhradu škody v Unii na žádost žalobce, který předložil zdůvodnění obsahující přiměřeně dostupné skutečnosti a důkazy, jež dostatečně podporují věrohodnost jeho nároku na náhradu škody, měly vnitrostátní soudy možnost žalované straně nebo třetí straně nařídit, aby zpřístupnily relevantní důkazy, které mají pod svou kontrolou, a to za podmínek stanovených v této kapitole. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní soudy mohly na žádost žalované strany nařídit zpřístupnění relevantních důkazů rovněž žalobci nebo třetí straně.

Tímto odstavcem nejsou dotčena práva a povinnosti vnitrostátních soudů podle nařízení (ES) č. 1206/2001.

2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní soudy měly možnost nařídit zpřístupnění jednotlivých důkazů nebo relevantních kategorií důkazů vymezených co nejpřesněji a co nejúžeji na základě přiměřeně dostupných skutečností uvedených ve zdůvodnění.
3. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní soudy omezily zpřístupnění důkazů na to, co je přiměřené. Při rozhodování, zda je zpřístupnění požadované určitou stranou přiměřené, uváží vnitrostátní soudy oprávněné zájmy všech stran a dotčených třetích stran. Vnitrostátní soudy zohlední zejména:
 - a) rozsah, v jakém jsou žalobní tvrzení nebo tvrzení protistrany podpořeny dostupnými skutečnostmi a důkazy, jež žádost o zpřístupnění důkazů ospravedlňují;
 - b) rozsah a náklady zpřístupnění, zejména pro případné dotčené třetí strany, včetně předcházení nespécifickému vyhledávání informací, které nejsou pro strany řízení pravděpodobně relevantní;
 - c) skutečnost, zda důkazy, které mají být zpřístupněny, obsahují důvěrné informace, zejména týkající se třetích stran, a zda jsou přijata opatření k ochraně těchto důvěrných informací.
4. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní soudy měly pravomoc nařídit zpřístupnění důkazů obsahujících důvěrné informace, považují-li je za relevantní pro danou žalobu o náhradu škody. Členské státy zajistí, aby při nařizování zpřístupnění těchto informací měly vnitrostátní soudy k dispozici účinná opatření na ochranu těchto informací.

5. Zájem podniků vyhnout se žalobám o náhradu škody poté, co porušily právní předpisy o hospodářské soutěži, nepředstavuje zájem vyžadující ochranu.
6. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní soudy při nařizování zpřístupnění důkazů plně respektovaly příslušné profesní povinnosti mlčenlivosti stanovené unijním nebo vnitrostátním právem.
7. Členské státy zajistí, aby ti, od nichž je zpřístupnění informací požadováno, dostali možnost být vyslechnuti dříve, než vnitrostátní soud nařídí zpřístupnění důkazů podle tohoto článku.
8. Aniž jsou dotčeny odstavce 4 a 7 a článek 6, nebrání tento článek členským státům v tom, aby ponechaly v platnosti nebo zavedly pravidla, která umožňují širší zpřístupňování důkazů.

Článek 6

Zpřístupnění důkazů obsažených ve spisu vedeném u orgánu pro hospodářskou soutěž

1. Členské státy zajistí, aby se pro účely řízení o žalobě o náhradu škody v případě, že vnitrostátní soudy nařizují zpřístupnění důkazů, které jsou součástí spisu vedeného u orgánu pro hospodářskou soutěž, použil kromě článku 5 i tento článek.
2. Tímto článkem nejsou dotčena pravidla a postupy pro přístup veřejnosti k dokumentům podle nařízení (ES) č. 1049/2001.
3. Tímto článkem nejsou dotčena pravidla a postupy v rámci unijních nebo vnitrostátních právních předpisů o ochraně vnitřních dokumentů orgánů pro hospodářskou soutěž a jejich vzájemné korespondence.
4. Při posuzování přiměřenosti zpřístupnění důkazů v souladu s čl. 5 odst. 3 vnitrostátní soudy dále zohlední:
 - a) zda byla žádost formulována konkrétně s ohledem na povahu, předmět nebo obsah dokumentů předložených orgánu pro hospodářskou soutěž nebo obsažených ve spisu vedeném u tohoto orgánu, a nikoli jako nekonkrétní žádost týkající se dokumentů předložených tomuto orgánu;
 - b) zda strana požadující zpřístupnění tak činí v souvislosti s řízením o žalobě o náhradu škody před vnitrostátním soudem; a
 - c) zda je nutno, pokud jde o odstavce 5 a 10, nebo v případě žádosti orgánu pro hospodářskou soutěž podle odstavce 11, zajistit účinné veřejnoprávní prosazování právních předpisů o hospodářské soutěži.
5. Zpřístupnění níže uvedených kategorií důkazů mohou vnitrostátní soudy nařídít až poté, co orgán pro hospodářskou soutěž ukončil řízení přijetím rozhodnutí či jinak:
 - a) informace, které vypracovala fyzická nebo právnická osoba výslovně pro řízení orgánu pro hospodářskou soutěž;
 - b) informace, které vyhotovily a stranám zaslaly příslušné orgány pro hospodářskou soutěž během řízení před nimi vedených; a
 - c) návrhy na narovnání, které byly vzaty zpět.
6. Členské státy zajistí, aby pro účely řízení o žalobě o náhradu škody nemohly vnitrostátní soudy určité straně nebo třetí straně nikdy nařídít zpřístupnění těchto kategorií důkazů:
 - a) prohlášení v rámci programu shovívavosti; a
 - b) návrhy na narovnání.
7. Žalobce může s náležitým odůvodněním požadovat, aby měl vnitrostátní soud přístup k důkazům podle odst. 6 písm. a) nebo b), a to výhradně s cílem se ujistit, že jejich obsah odpovídá definicím uvedeným v čl. 2 bodech 16 a 18. V rámci takového posouzení mohou vnitrostátní soudy žádat o pomoc pouze příslušný orgán pro hospodářskou soutěž. Původci dotčených důkazů mají rovněž dostat příležitost, aby byli vyslechnuti. Příslušný vnitrostátní soud v žádném případě neposkytne přístup k těmto důkazům jiným stranám nebo třetím stranám.
8. Pokud se odstavec 6 použije pouze na některé části požadovaných důkazů, zpřístupní se zbývající části důkazů v závislosti na kategorii, do které náleží, v souladu s příslušnými odstavci tohoto článku.

9. Zpřístupnění důkazů obsažených ve spisu vedeném u orgánu pro hospodářskou soutěž, které nespádají do žádné z kategorií uvedených v tomto článku, může být v rámci řízení o žalobě o náhradu škody nařízeno kdykoli, aniž je tím dotčen tento článek.

10. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní soudy mohly po orgánu pro hospodářskou soutěž požadovat zpřístupnění důkazů obsažených ve spisu u něj vedeném, pouze pokud některá strana nebo třetí strana nemůže z rozumných důvodů předložit požadované důkazy.

11. Pokud chce orgán pro hospodářskou soutěž vyjádřit svůj názor ohledně přiměřenosti žádosti o zpřístupnění, může ze svého vlastního podnětu předložit vyjádření vnitrostátnímu soudu, u kterého se žádá o nařízení zpřístupnění.

Článek 7

Omezení týkající se použití důkazů získaných výhradně přístupem ke spisu vedenému u orgánu pro hospodářskou soutěž

1. Členské státy zajistí, aby důkazy spadající do jedné z kategorií uvedených v čl. 6 odst. 6, které určitá fyzická nebo právnická osoba získala výhradně přístupem ke spisu vedenému u orgánu pro hospodářskou soutěž, byly v řízeních o žalobě o náhradu škody buď považovány za nepřipustné, nebo byly jinak chráněny podle příslušných vnitrostátních pravidel s cílem zajistit plný účinek omezení zpřístupnění důkazů podle článku 6.

2. Členské státy zajistí, aby do doby než orgán pro hospodářskou soutěž ukončí řízení přijetím rozhodnutí nebo jinak, byly důkazy spadající do jedné z kategorií uvedených v čl. 6 odst. 5, které určitá fyzická nebo právnická osoba získala výhradně přístupem ke spisu vedenému u orgánu pro hospodářskou soutěž, v řízeních o žalobě o náhradu škody buď považovány za nepřipustné, nebo byly jinak chráněny podle příslušných vnitrostátních pravidel s cílem zajistit plný účinek omezení zpřístupnění důkazů podle článku 6.

3. Členské státy zajistí, aby důkazy, které určitá fyzická nebo právnická osoba získala výhradně přístupem ke spisu vedenému u orgánu pro hospodářskou soutěž a které nespádají do odstavců 1 nebo 2, mohly být v řízení o žalobě o náhradu škody použity pouze touto osobou nebo fyzickou či právnickou osobou, která je jejím právním nástupcem, včetně osoby, která získala její nárok.

Článek 8

Sankce

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní soudy měly možnost uložit stranám, třetím stranám a jejich právním zástupcům účinné sankce v případě, že:

- a) nesplní nebo odmítnou splnit rozhodnutí vnitrostátního soudu o zpřístupnění důkazů;
- b) zničí příslušné důkazy;
- c) nesplní nebo odmítnou splnit povinnosti uložené vnitrostátním soudem, které se týkají ochrany důvěrných informací;
- d) nedodrží omezení týkající se použití důkazů stanovená v této kapitole.

2. Členské státy zajistí, aby sankce, které mohou vnitrostátní soudy uložit, byly účinné, přiměřené a odrazující. Sankce, které mají mít vnitrostátní soudy k dispozici, musí s ohledem na chování strany řízení o žalobě o náhradu škody zahrnovat možnost vyvodit pro jednu stranu nepříznivé závěry, jako je možnost považovat určitou relevantní skutečnost za prokázanou, nebo úplné či částečné zamítnutí žalobních tvrzení nebo tvrzení protistrany nebo možnost nařídit náhradu nákladů řízení.

KAPITOLA III

ÚČINEK VNITROSTÁTNÍCH ROZHODNUTÍ, PROMLČECÍ LHŮTY, SPOLEČNÁ A NEROZDÍLNÁ ODPOVĚDNOST

Článek 9

Účinek vnitrostátních rozhodnutí

1. Členské státy zajistí, aby porušení právních předpisů o hospodářské soutěži konstatované konečným rozhodnutím vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž nebo odvolacího soudu bylo považováno za nevyvratitelné pro účely žaloby o náhradu škody podané u jejich vnitrostátních soudů podle článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU nebo podle vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži.

2. Členské státy zajistí, aby konečné rozhodnutí uvedené v odstavci 1 a vydané v jiném členském státě mohlo být v souladu s vnitrostátním právem předloženo vnitrostátním soudům alespoň jako důkaz *prima facie* o tom, že došlo k porušení právních předpisů o hospodářské soutěži, a aby případně mohlo být toto rozhodnutí posouzeno společně s dalšími důkazy, které strany předloží.

3. Tímto článkem nejsou dotčena práva a povinnosti vnitrostátních soudů podle článku 267 Smlouvy o fungování EU.

Článek 10

Promlčecí lhůty

1. Členské státy stanoví v souladu s tímto článkem pravidla pro promlčecí lhůty pro podání žaloby o náhradu škody. Tato pravidla stanoví okamžik, od kterého začíná běžet promlčecí lhůta, délku této lhůty a okolnosti, za nichž je běh této lhůty přerušen nebo pozastaven.

2. Členské státy zajistí, aby promlčecí lhůta nezačala běžet dříve, než je porušení právních předpisů o hospodářské soutěži ukončeno a než se žalobce dozví nebo než u něj lze přiměřeně předpokládat, že:

- a) má vědomost o daném jednání a o tom, že toto jednání představuje porušení právních předpisů o hospodářské soutěži;
- b) má vědomost o tom, že mu byla způsobena škoda porušením právních předpisů o hospodářské soutěži; a
- c) je mu známa totožnost porušitele.

3. Členské státy zajistí, aby promlčecí lhůta pro podání žaloby o náhradu škody činila alespoň pět let.

4. Členské státy zajistí, aby byl běh promlčecí lhůty pozastaven nebo, stanoví-li tak vnitrostátní právo, přerušen v případě, že orgán pro hospodářskou soutěž přijme opatření pro účely šetření nebo řízení v souvislosti s porušením právních předpisů o hospodářské soutěži, jehož se týká žaloba o náhradu škody. Toto pozastavení běhu promlčecí lhůty skončí nejdříve jeden rok poté, co rozhodnutí o protiprávním jednání nabylo právní moci nebo bylo řízení jinak ukončeno.

Článek 11

Společná a nerozdílná odpovědnost

1. Členské státy zajistí, aby podniky, které společně porušily právní předpisy o hospodářské soutěži, byly společně a nerozdílně odpovědné za škodu způsobenou tímto porušením právních předpisů o hospodářské soutěži, a to tak, že každý z těchto podniků je povinen nahradit škodu v plné výši a poškozená strana má právo požadovat odškodnění v plné výši od kteréhokoli z těchto podniků, dokud není plně odškodněna.

2. Odchylně od odstavce 1, členské státy zajistí, aniž je dotčeno právo na odškodnění v plné výši uvedené v článku 3, aby v případě, že porušitelem je malý nebo střední podnik ve smyslu definice uvedené v doporučení Komise 2003/361/ES⁽¹⁾, byl tento porušitel odpovědný pouze svým přímým a nepřímým odběratelům, pokud:

- a) jeho tržní podíl na příslušném trhu je nižší než 5 % po celou dobu příslušného porušování právních předpisů o hospodářské soutěži; a
- b) použití obecných pravidel o společné a nerozdílné odpovědnosti by nezvratně ohrozilo jeho hospodářskou životaschopnost a způsobilo by to ztrátu celé hodnoty jeho aktiv.

3. Výjimka podle odstavce 2 se nepoužije, pokud:

- a) daný malý nebo střední podnik byl vedoucím činitelem při porušování právních předpisů o hospodářské soutěži nebo k účasti na takovém porušování přinutil další podniky; nebo
- b) již bylo dříve zjištěno, že daný malý nebo střední podnik porušil právní předpisy o hospodářské soutěži.

4. Odchylně od odstavce 1 členské státy zajistí, aby podnik, kterému byla prominuta pokuta, byl společně a nerozdílně odpovědný:

- a) svým přímým či nepřímým odběratelům nebo dodavatelům; a
- b) jiným poškozeným stranám pouze tehdy, pokud nelze získat odškodnění v plné výši od ostatních podniků, které se podílely na stejném porušení právních předpisů o hospodářské soutěži.

Členské státy zajistí, aby promlčecí lhůty byly pro případy podle tohoto odstavce přiměřené a dostatečné k tomu, aby umožnily poškozeným stranám podat takové žaloby.

⁽¹⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

5. Členské státy zajistí, aby mohl porušitel požadovat na kterémkoli jiném porušiteli příspěvek na vypořádání, jehož výše bude stanovena podle jejich podílu na odpovědnosti za škodu způsobenou porušením právních předpisů o hospodářské soutěži. Výše příspěvku na vypořádání od porušitele, kterému byla na základě programu shovívavosti prominuta pokuta, nepřesáhne výši škody, kterou způsobil svým vlastním přímým nebo nepřímým odběratelům či dodavatelům.

6. Členské státy zajistí, aby v případě, že porušení právních předpisů o hospodářské soutěži způsobilo škodu jiným poškozeným stranám, než jsou přímí nebo nepřímí odběratelé či dodavatelé porušitelů, byla výše příspěvku na vypořádání poskytnutého podnikem, kterému byla prominuta pokuta, jinému porušiteli stanovena na základě jeho podílu na odpovědnosti za tuto škodu.

KAPITOLA IV

PŘENESENÍ NAVÝŠENÝCH CEN

Článek 12

Přenesení navýšených cen a právo na odškodnění v plné výši

1. Aby bylo zajištěno účinné uplatňování práva na odškodnění v plné výši podle článku 3, členské státy zajistí, aby v souladu s pravidly stanovenými v této kapitole mohly náhradu škody požadovat všechny subjekty, jimž byla škoda způsobena, bez ohledu na to, zda jsou přímými nebo nepřímými odběrateli porušitele, a aby nedocházelo k náhradám škody přesahujícím výši škody způsobené žalobci porušením právních předpisů o hospodářské soutěži ani k tomu, že by porušitel nenesl žádnou odpovědnost.

2. Aby nedocházelo k nadměrnému odškodňování, členské státy stanoví přiměřená procesní pravidla, která zajistí, aby náhrada za skutečnou škodu na jakékoli úrovni dodavatelského řetězce nebyla vyšší než škoda způsobená navýšením cen na dané úrovni.

3. Touto kapitolou není dotčeno právo poškozené strany požadovat a obdržet náhradu za ušlý zisk v důsledku plného nebo částečného přenesení navýšených cen.

4. Členské státy zajistí, aby se pravidla stanovená v této kapitole uplatňovala odpovídajícím způsobem v případě, že se porušení právních předpisů o hospodářské soutěži týká dodávek pro porušitele.

5. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní soud měl pravomoc v souladu s vnitrostátními procesními předpisy stanovit odhadem, jaká část navýšené ceny byla přenesena.

Článek 13

Obrana založená na přenesení navýšení cen

Členské státy zajistí, aby žalovaná strana v řízení o žalobě o náhradu škody mohla na obranu svých tvrzení proti žalobě o náhradu škody použít skutečnost, že žalobce ceny navýšené v důsledku porušení právních předpisů o hospodářské soutěži zcela nebo částečně přenesl. V případě dokazování přenesení navýšených cen nese důkazní břemeno žalovaný, který může přiměřeně požadovat zpřístupnění informací po žalobci nebo po třetích stranách.

Článek 14

Nepřímí odběratelé

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že v řízení o žalobě o náhradu škody závisí existence nároku na náhradu škody nebo výše náhrady škody, která má být přiznána, na tom, zda, či v jaké míře, byly navýšené ceny přeneseny na žalobce, se zohledněním obchodní praxe, při níž se navýšení ceny přenáší na nižší úrovně dodavatelského řetězce, nesl důkazní břemeno s ohledem na existenci a rozsah tohoto přenesení žalobce, který může přiměřeně požadovat zpřístupnění informací po žalovaném nebo po třetích stranách.

2. V situaci uvedené v odstavci 1 se má za to, že nepřímý odběratel prokázal, že na něj byla přenesena navýšená cena, pokud doložil, že:

- žalovaný porušil právní předpisy o hospodářské soutěži;
- porušení právních předpisů o hospodářské soutěži vedlo k navýšení ceny pro přímého odběratele žalovaného; a
- nepřímý odběratel sám pořídil zboží nebo služby, jichž se týkalo porušení právních předpisů o hospodářské soutěži, nebo zboží či služby odvozené z takového zboží nebo služeb nebo zboží či služby obsahující takovéto zboží nebo služby.

Tento odstavec se nepoužije, pokud žalovaný soudy prokáže, že navýšení ceny nebylo na nepřímého odběratele přeneseno, nebo nebylo přeneseno zcela.

Článek 15

Žaloby o náhradu škody podané žalobci z jiných úrovní dodavatelského řetězce

1. Aby se zabránilo tomu, že žaloby o náhradu škody podané žalobci z různých úrovní dodavatelského řetězce povedou k vícenásobné odpovědnosti nebo neexistenci odpovědnosti porušitele, členské státy zajistí, aby při posuzování toho, zda jsou splněny povinnosti vyplývající z důkazního břemene podle článků 13 a 14, vzaly vnitrostátní soudy, u nichž byla podána žaloba o náhradu škody, s využitím prostředků dostupných podle unijního nebo vnitrostátního práva náležitě v úvahu všechny tyto skutečnosti:

- a) řízení o žalobě o náhradu škody, která se týká téhož porušení právních předpisů o hospodářské soutěži, avšak byla zahájena žalobci z jiných úrovní dodavatelského řetězce;
- b) soudní rozhodnutí vydaná v řízeních o žalobě o náhradu škody uvedených v písmenu a);
- c) relevantní veřejně dostupné informace, jež vyplynuly z případů veřejnoprávního prosazování právních předpisů o hospodářské soutěži.

2. Tímto článkem nejsou dotčena práva a povinnosti vnitrostátních soudů podle článku 30 nařízení (EU) č. 1215/2012.

Článek 16

Pokyny pro vnitrostátní soudy

Komise vydá pokyny k tomu, jak mají vnitrostátní soudy stanovit odhadem část navýšení ceny, která byla přenesena na nepřímého odběratele.

KAPITOLA V

STANOVENÍ VÝŠE ŠKODY

Článek 17

Stanovení výše škody

1. Členské státy zajistí, aby důkazní břemeno a požadavky na dokazování, jež jsou nezbytné pro stanovení výše škody, prakticky neznemožňovaly či nepřiměřeně neztěžovaly uplatnění práva na náhradu škody. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní soudy měly pravomoc stanovit v souladu s vnitrostátními postupy výši škody odhadem, pokud bylo zjištěno, že žalobci byla způsobena škoda, avšak na základě dostupných důkazů je prakticky nemožné nebo nepřiměřeně obtížné přesně stanovit výši způsobené škody.

2. Vychází se z domněnky, že porušením právních předpisů formou kartelu ke škodě došlo. Porušitel má právo tuto domněnku vyvrátit.

3. Členské státy zajistí, aby v řízeních týkajících se žaloby o náhradu škody mohl být vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž vnitrostátnímu soudu na jeho žádost nápomocen při určování výše škod, pokud takovou asistenci považuje za vhodnou.

KAPITOLA VI

SMÍRNÉ ŘEŠENÍ SPORU

Článek 18

Odkladný účinek a další účinky smírného řešení sporů

1. Členské státy zajistí, aby byl běh promlčecí lhůty pro podání žaloby o náhradu škody pozastaven po dobu smírného řešení sporu. Pozastavení běhu promlčecí lhůty se použije pouze s ohledem na ty strany, které se podílejí nebo podílely na smírném řešení sporu nebo při něm byly zastoupeny.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení vnitrostátního práva ve věcech arbitráže, členské státy zajistí, aby vnitrostátní soudy, u nichž byla podána žaloba o náhradu škody, mohly na dobu nepřesahující dva roky přerušit řízení v případě, že se strany řízení podílejí na smírném řešení sporu v souvislosti s nárokem, jehož se tato žaloba o náhradu škody týká.

3. Orgán pro hospodářskou soutěž může posoudit to, že bylo odškodnění vyplaceno v rámci smírného narovnání před tím, než vydal rozhodnutí o uložení pokuty, jako polehčující okolnost.

Článek 19

Účinek smírného narovnání na následné žaloby o náhradu škody

1. Členské státy zajistí, aby po dosažení smírného narovnání byl nárok poškozené strany zúčastněné na narovnání snížen o podíl spoluporušitele zúčastněného na narovnání na škodu, která byla poškozené straně způsobena porušením právních předpisů o hospodářské soutěži.

2. Zbývající část nároku poškozené strany zúčastněné na narovnání se uplatní pouze vůči spoluporušitelům nezúčastněným na narovnání. Tito spoluporušitelé nezúčastnění na narovnání nemohou za tímto účelem získat příspěvek na vypořádání od spoluporušitele zúčastněného na narovnání.

3. Členské státy zajistí, aby odchylně od odstavce 2, pokud spoluporušitelé nezúčastnění na narovnání, nejsou schopni uhradit náhradu škody odpovídající zbývající části nároku poškozené strany zúčastněné na narovnání, mohla poškozená strana zúčastněná na narovnání požadovat zbývající část náhrady škody na spoluporušiteli zúčastněném na narovnání.

Výjimka uvedená v prvním pododstavci může být výslovně vyloučena za podmínek stanovených ve smírném narovnání.

4. Při určování výše příspěvku na vypořádání, který může spoluporušitel získat od kteréhokoli jiného spoluporušitele podle jeho podílu na odpovědnosti za škodu způsobenou porušením právních předpisů o hospodářské soutěži, vnitrostátní soudy náležitě zohlední veškeré náhrady škody, které byly uhrazeny na základě předchozího smírného narovnání, jehož se dotčený spoluporušitel účastnil.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 20

Přezkum

1. Komise provede přezkum této směrnice a podá o něm zprávu Evropskému parlamentu a Radě do 27. prosince 2020.

2. Ve zprávě uvedené v odstavci 1 se posoudí mimo jiné všechny tyto aspekty:

- a) možný dopad, který mají finanční omezení vyplývající z plateb pokut uložených orgánem pro hospodářskou soutěž za porušení právních předpisů o hospodářské soutěži na možnost poškozených stran získat odškodnění v plné výši, pokud jde o škodu způsobenou tímto porušením právních předpisů o hospodářské soutěži;
- b) do jaké míry nebyli žalobci uplatňující nárok na náhradu škody způsobenou porušením právních předpisů o hospodářské soutěži, které bylo konstatováno v rozhodnutí o protiprávním jednání vydaném orgánem pro hospodářskou soutěž členského státu, schopni prokázat před vnitrostátním soudem jiného členského státu, že k takovému porušení právních předpisů o hospodářské soutěži došlo;
- c) do jaké míry náhrady skutečné škody převýšily škodu z navýšení cen způsobenou porušením právních předpisů o hospodářské soutěži, nebo převýšily škodu z navýšení cen na kterékoli úrovni dodavatelského řetězce.

3. V případě potřeby se ke zprávě uvedené v odstavci 1 připojí příslušný legislativní návrh.

Článek 21

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 27. prosince 2016. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 22

Časová působnost

1. Členské státy zajistí, aby se vnitrostátní předpisy přijaté podle článku 21, které jsou nezbytné pro dosažení souladu s hmotněprávními ustanoveními této směrnice, nepoužily se zpětnou působností.
2. Členské státy zajistí, aby se vnitrostátní předpisy přijaté podle článku 21, které nejsou uvedeny v odstavci 1, nepoužily na řízení o žalobě o náhradu škody zahájená u vnitrostátního soudu přede dnem 26. prosince 2014.

Článek 23

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 24

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 26. listopadu 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
S. GOZI

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1290/2014

ze dne 4. prosince 2014,

kterým se mění nařízení (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině a nařízení (EU) č. 960/2014 měnící nařízení (EU) č. 833/2014

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 215 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2014/872/SZBP ze dne 4. prosince 2014, kterým se mění rozhodnutí 2014/512/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině ⁽¹⁾,

s ohledem na společný návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Evropské komise,

vzhledem těmto důvodům:

- (1) Dne 31. července 2014 Rada přijala nařízení (EU) č. 833/2014 ⁽²⁾ o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině.
- (2) Dne 8. září 2014 Rada přijala nařízení (EU) č. 960/2014 ⁽³⁾, kterým se mění nařízení (EU) č. 833/2014.
- (3) Dne 4. prosince 2014 Rada přijala rozhodnutí 2014/872/SZBP.
- (4) Tato opatření spadají do působnosti Smlouvy, a je proto zejména v zájmu zajištění jednotného uplatňování ve všech členských státech přijmout v návaznosti na přijetí rozhodnutí 2014/872/SZBP nezbytné regulační opatření na úrovni Unie.
- (5) Nařízení (EU) č. 833/2014 a (EU) č. 960/2014 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 833/2014 se mění takto:

- 1) V čl. 2 odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Příslušné orgány však mohou udělit povolení, pokud se vývoz týká plnění závazku vyplývajícího ze smlouvy uzavřené přede dnem 1. srpna 2014 nebo doplňkových smluv, které jsou pro plnění takové smlouvy nezbytné.“

⁽¹⁾ Viz strana 59 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 833/2014 ze dne 31. července 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 229, 31.7.2014, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 960/2014 ze dne 8. září 2014, kterým se mění nařízení (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 271, 12.9.2014, s. 3).

2) V článku 2a se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Zákazy stanovenými v odstavcích 1 a 2 není dotčeno plnění smluv uzavřených přede dnem 12. září 2014 ani doplňkových smluv, které jsou pro plnění takových smluv nezbytné, ani poskytování pomoci nezbytné pro údržbu a bezpečnost stávajících kapacit v Unii.“

3) V článku 3 se odstavce 1 až 5 nahrazují tímto:

„1. K prodeji, dodávkám, převodu nebo vývozu, ať už přímému či nepřímému, položek uvedených v příloze II bez ohledu na to, zda pocházejí z Unie či nikoli, jakékoli fyzické nebo právnické osobě, subjektu nebo orgánu v Rusku, včetně jeho výlučné ekonomické zóny a kontinentálního šelfu, nebo v jakémkoli jiném státě, pokud jsou tyto položky určeny pro použití v Rusku, včetně jeho výlučné ekonomické zóny a kontinentálního šelfu, je nutné získat povolení předem.

2. V případě veškerého prodeje, dodávek, převodu nebo vývozu, pro něž je podle tohoto článku vyžadováno povolení, udělí toto povolení příslušné orgány členského státu, v němž je vývozce usazen, v souladu s podrobnými pravidly stanovenými v článku 11 nařízení (ES) č. 428/2009. Povolení je platné v celé Unii.

3. V příloze II jsou uvedeny určité položky, které jsou vhodné pro následující kategorie průzkumných a těžebních projektů v Rusku, včetně jeho výlučné ekonomické zóny a kontinentálního šelfu:

a) průzkum a těžbu ropy ve vodách hlubších než 150 metrů;

b) průzkum a těžbu ropy na moři severně od polárního kruhu; nebo

c) projekty, které mají potenciál produkovat ropu ze zdrojů obsažených v břidličných souvrstvích metodou hydraulického štěpení; nevztahuje se na průzkum a produkci skrze břidličná souvrství za účelem nalezení nebo těžby ropy z jiných než břidličných ložisek.

4. Vývozci poskytnou příslušným orgánům ke svým žádostem o vývozní povolení veškeré nezbytné informace.

5. Příslušné orgány neudělí žádné povolení k prodeji, dodávkám, převodu nebo vývozu položek uvedených v příloze II, pokud mají dostatečné důvody se domnívat, že daný prodej, dodávka, převod nebo vývoz takových položek je určen pro kteroukoli kategorii průzkumných a těžebních projektů uvedených v odstavci 3.

Příslušné orgány však mohou udělit povolení, pokud se prodej, dodávky, převod či vývoz týká plnění závazku vyplývajícího ze smlouvy uzavřené přede dnem 1. srpna 2014 nebo doplňkových smluv, které jsou pro plnění takové smlouvy nezbytné.

Příslušné orgány mohou také udělit povolení, pokud jsou prodej, dodávky, převod či vývoz položek nezbytné k naléhavému zabránění nebo zmírnění události s pravděpodobným závažným a významným dopadem na lidské zdraví a bezpečnost nebo na životní prostředí. V řádně odůvodněných naléhavých případech se mohou prodej, dodávky, převod či vývoz uskutečnit i bez předchozího povolení, pokud vývozce o prodeji, dodávkách, převodu či vývozu do pěti pracovních dnů uvědomí příslušný orgán, přičemž podrobně odůvodní daný prodej, dodávku, převod či vývoz bez předchozího povolení.“

4) V článku 3a se odstavce 1, 2 a 3 nahrazují tímto:

„1. Zakazuje se poskytovat, ať už přímo či nepřímo, související služby nezbytné pro následné kategorie průzkumných a těžebních projektů v Rusku, včetně jeho výlučné ekonomické zóny a kontinentálního šelfu:

a) průzkum a těžbu ropy ve vodách hlubších než 150 metrů;

- b) průzkum a těžbu ropy na moři severně od polárního kruhu; nebo
- c) projekty, které mají potenciál produkovat ropu ze zdrojů obsažených v břidličných souvrstvích metodou hydraulického štěpení; nevztahuje se na průzkum a produkci skrze břidličná souvrství za účelem nalezení nebo těžby ropy z jiných než břidličných ložisek.

Pro účely tohoto odstavce se souvisejícími službami rozumí:

- i) vrty;
- ii) zkoušení vrtů;
- iii) těžba dřeva a vstrojovací servis;
- iv) dodávka specializovaných plavidel.

2. Zákazy stanovenými v odstavci 1 není dotčeno plnění závazků vyplývajících ze smluv nebo rámcových dohod uzavřených přede dnem 12. září 2014 nebo z doplňkových smluv, které jsou pro plnění takových smluv nezbytné.

3. Zákazy stanovené v odstavci 1 se nepoužijí, jsou-li dotčené služby nezbytné k naléhavému zabránění nebo zmírnění události s pravděpodobným závažným a významným dopadem na lidské zdraví a bezpečnost nebo na životní prostředí.

Poskytovatel služby uvědomí o každé činnosti podle tohoto odstavce do pěti pracovních dnů příslušný orgán příslušný orgán, přičemž podrobně odůvodní daný prodej, dodávku, převod či vývoz.“

5) V článku 4 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Zákazy stanovenými v odstavci 1 není dotčeno plnění smluv uzavřených přede dnem 1. srpna 2014 nebo doplňkových smluv, které jsou pro plnění takových smluv nezbytné, ani poskytování pomoci nezbytné pro údržbu a bezpečnost stávajících kapacit v Unii.

3. Povolení dotčeného příslušného orgánu podléhá poskytování:

- a) technické pomoci nebo zprostředkovatelských služeb souvisejících s položkami uvedenými v příloze II a s poskytováním, výrobou, údržbou nebo používáním těchto položek, ať už přímo či nepřímo, jakékoli fyzické nebo právnické osobě, subjektu nebo orgánu v Rusku, včetně jeho výlučné ekonomické zóny a kontinentálního šelfu, nebo pokud se taková pomoc týká položek pro použití v Rusku, včetně jeho výlučné ekonomické zóny a kontinentálního šelfu, jakékoli osobě, subjektu nebo orgánu v jakémkoli jiném státě;
- b) financování nebo finanční pomoci souvisejících s položkami uvedenými v příloze II, což zahrnuje zejména dotace, půjčky a pojištění vývozního úvěru pro jakýkoli prodej, dodávky, převod nebo vývoz těchto položek, nebo pro poskytování související technické pomoci, ať už přímo nebo nepřímo, jakékoli fyzické nebo právnické osobě, subjektu nebo orgánu v Rusku, včetně jeho výlučné ekonomické zóny a kontinentálního šelfu, nebo pokud se taková pomoc týká položek pro použití v Rusku, včetně jeho výlučné ekonomické zóny a kontinentálního šelfu, jakékoli osobě, subjektu nebo orgánu v jakémkoli jiném státě.

V řádně odůvodněných naléhavých případech uvedených v čl. 3 odst. 5 mohou být služby uvedené v tomto odstavci poskytnuty bez předchozího povolení pod podmínkou, že to poskytovatel oznámí příslušnému orgánu do pěti pracovních dnů po poskytnutí daných služeb.“

6) V článku 5 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Zakazuje se přímo či nepřímo uzavírat jakékoli ujednání nebo se účastnit jakéhokoli ujednání s cílem poskytnout nové půjčky nebo úvěry se splatností delší než 30 dnů jakékoli právnické osobě, subjektu nebo orgánu uvedeným v odstavci 1 nebo 2 po dni 12. září 2014.

Tento zákaz se nevztahuje na:

- a) půjčky nebo úvěry, jejichž specifickým a doloženým cílem je zajištění financování pro nezakázaný vývoz nebo dovoz zboží a nefinančních služeb mezi Unií a kterýmkoli třetím státem, včetně výdajů za zboží a služby z jiného třetího státu, které jsou pro plnění smluv o vývozu či dovozu nezbytné; nebo
- b) půjčky, jejichž specifickým a doloženým cílem je poskytnout nouzové financování s cílem splnit kritéria solventnosti a likvidity v případě právnických osob usazených v Unii, kterou jsou z více než 50 % vlastněny některým ze subjektů uvedených v příloze III.“

7) V článku 5 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Zákaz stanovený v odstavci 3 se nevztahuje na čerpání či vyplácení prostředků podle smluv uzavřených přede dnem 12. září 2014, pokud:

- a) všechny podmínky tohoto čerpání a vyplácení:
 - i) byly dohodnuty přede dnem 12. září 2014 a
 - ii) nebyly v tento den či později změněny; a
- b) přede dnem 12. září 2014 bylo smluvně stanoveno datum splatnosti pro plné splacení veškerých poskytnutých částek a pro vypořádání veškerých závazků, práv a povinností vyplývajících z dané smlouvy.

Podmínky čerpání a vyplácení uvedené v písmenu a) zahrnují ustanovení o délce lhůty splatnosti pro každé čerpání či vyplácení, o použité úrokové sazbě nebo metodě výpočtu úrokové sazby a o maximální částce.“

8) Příloha II se mění takto:

- a) v nadpise se slova „Seznam technologií podle článku 3“ nahrazují slovy „Seznam položek podle článku 3“;
- b) položky pro kódy KN 8413 50, 8413 60, ex 8431 39 00, ex 8431 43 00, ex 8431 49 se nahrazují tímto:

„ex 8413 50	Objemová čerpadla s kmitavým pohybem na kapaliny, poháněná motorem, s maximálním průtokem vyšším než 18 m ³ /h a maximálním tlakem na výstupu čerpadla vyšším než 40 barů, zvláště koncipovaná na čerpání výplachové kapaliny a/nebo cementu do ropných vrtů
ex 8413 60	Rotační objemová čerpadla na kapaliny, poháněná motorem, s maximálním průtokem vyšším než 18 m ³ /h a maximálním tlakem na výstupu čerpadla vyšším než 40 barů, zvláště koncipovaná na čerpání výplachové kapaliny a/nebo cementu do ropných vrtů
ex 8431 39 00	Části a součásti vhodné pro použití výlučně nebo především u strojů a zařízení pro průzkum ložisek ropy čísla 8428
ex 8431 43 00	Části a součásti vhodné pro použití výlučně nebo především u strojů a zařízení pro průzkum ložisek ropy položky 8430 41 nebo 8430 49
ex 8431 49	Části a součásti vhodné pro použití výlučně nebo především u strojů a zařízení pro průzkum ložisek ropy čísel 8426, 8429 a 8430“.

9) Příloha IV se nahrazuje přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

6. bod odůvodnění nařízení (EU) č. 960/2014 se nahrazuje tímto:

- „(6) S cílem vyvinout tlak na ruskou vládu je rovněž vhodné uplatnit další omezení týkající se přístupu na kapitálové trhy pro některé finanční instituce, s výjimkou v Rusku sídlících institucí s mezinárodním statutem stanoveným mezivládními dohodami s Ruskem jakožto jedním z akcionářů, omezení pro právnické osoby, subjekty nebo orgány usazené v Rusku a působící v odvětví obrany, s výjimkou právnických osob, subjektů a orgánů působících zejména v kosmickém průmyslu a v odvětví jaderné energetiky, a omezení pro právnické osoby, subjekty nebo orgány usazené v Rusku, jejichž hlavní činnosti souvisejí s prodejem nebo přepravou surové ropy nebo ropných produktů. Tato omezení se nevztahují na jiné finanční služby, než jsou služby uvedené v článku 5 nařízení (EU) č. 833/2014, jako jsou například vkladové služby, platební služby, pojišťovací služby, půjčky od institucí uvedených v čl. 5 odst. 1 a 2 uvedeného nařízení a deriváty používané pro účely zajištění na trhu s energií.“

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. prosince 2014.

Za Radu
předseda
S. GOZI

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA IV

Seznam fyzických nebo právnických osob, subjektů nebo orgánů podle článku 2a

JSC Sirius
OJSC Stankoinstrument
OAO JSC Chemcomposite
JSC Kalashnikov
JSC Tula Arms Plant
NPK Technologii Maschinostrojenija
OAO Wysokototschnye Kompleksi
OAO Almaz Antey
OAO NPO Bazalt“

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) č. 1291/2014**ze dne 16. července 2014****o podmínkách klasifikace bez zkoušení desek na bázi dřeva podle normy EN 13986 a vnějších a vnitřních obkladů z rostlého dřeva podle normy EN 14915, pokud jde o jejich požární odolnost, pokud se používají k obkládání stěn a stropů****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS ⁽¹⁾, a zejména na čl. 27 odst. 5 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Systém pro klasifikaci požární odolnosti stavebních výrobků, staveb a jejich částí byl přijat v rozhodnutí Komise 2000/367/ES ⁽²⁾. Desky na bázi dřeva, na něž se vztahuje harmonizovaná norma EN 13986, jakož i vnější a vnitřní obklady z rostlého dřeva, na něž se vztahuje harmonizovaná norma EN 14915, patří mezi stavební výrobky, na které se vztahuje uvedené rozhodnutí.
- (2) Zkoušky prokázaly, že uvedené výrobky mají při použití k obkládání stěn a stropů stabilní a předvídatelné vlastnosti, pokud jde o jejich požární odolnost, za předpokladu, že splňují určité podmínky týkající se hustoty dřeva a tloušťky desek, vnitřních a vnějších obkladů.
- (3) Desky na bázi dřeva, na něž se vztahuje harmonizovaná norma EN 13986, a vnější a vnitřní obklady z rostlého dřeva, na něž se vztahuje harmonizovaná norma EN 14915, by proto měly být považovány za vyhovující třídám vlastností pro požární odolnost stanoveným v rozhodnutí 2000/367/ES o těchto podmínkách, a to bez požadavku dalšího zkoušení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Desky na bázi dřeva, na něž se vztahuje harmonizovaná norma EN 13986, a vnější a vnitřní obklady z rostlého dřeva, na něž se vztahuje harmonizovaná norma EN 14915, které splňují podmínky stanovené v příloze, se považují za vyhovující třídám vlastností uvedeným v příloze, a to bez zkoušení, pokud se používají k obkládání stěn a stropů.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. července 2014.

*Za Komisi**předseda*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 5.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2000/367/ES ze dne 3. května 2000, kterým se provádí směrnice Rady 89/106/EHS, pokud jde o klasifikaci požární odolnosti stavebních výrobků a jejich částí (Úř. věst. L 133, 6.6.2000, s. 26).

PŘÍLOHA

Výrobek ⁽¹⁾	EN norma výrobku	Podrobnosti o výrobku ⁽²⁾	Minimální střední objemová hmotnost (kg/m ³)	Minimální tloušťka (mm)	Třída K ⁽³⁾
Tvrdá vláknitá deska	EN 13986	S perem a drážkou nebo bez nich ⁽⁵⁾	800	9	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
OSB deska	EN 13986	S perem a drážkou nebo bez nich ⁽⁶⁾	600	10	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Dřevotřísková deska	EN 13986	S perem a drážkou ⁽⁷⁾	600	10	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Dřevotřísková deska	EN 13986	S perem a drážkou nebo bez nich ⁽⁶⁾	600	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Překližovaná deska	EN 13986	S perem a drážkou nebo bez nich ⁽⁶⁾	450	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Deska z rostlého dřeva	EN 13986	S perem a drážkou nebo bez nich ⁽⁶⁾	450	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Dřevotřísková deska	EN 13986	S perem a drážkou ⁽⁸⁾	600	25	K ₂ 30
OSB deska	EN 13986	S perem a drážkou ⁽⁸⁾	600	30	K ₂ 30
Překližovaná deska	EN 13986	S perem a drážkou ⁽⁸⁾	450	26	K ₂ 30
Deska z rostlého dřeva	EN 13986	S perem a drážkou ⁽⁸⁾	450	26	K ₂ 30
Deska z rostlého dřeva	EN 13986	S perem a drážkou ⁽⁹⁾	450	53	K ₂ 60
Vnější a vnitřní obklady z rostlého dřeva	EN 14915	S perem a drážkou ⁽¹⁰⁾	450	15	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Vnější a vnitřní obklady z rostlého dřeva	EN 14915	S perem a drážkou ⁽¹⁰⁾	450	27	K ₂ 30
Vnější a vnitřní obklady z rostlého dřeva	EN 14915	S perem a drážkou ⁽¹¹⁾	450	2 × 27 ⁽¹²⁾	K ₂ 60

⁽¹⁾ Namontovaný přímo na jakýkoli podklad bez vzduchové mezery.

⁽²⁾ Spoje s pravouhlými hranami nebo spoje na pero a drážku a o stejné tloušťce, jakou má výrobek, a bez mezer.

⁽³⁾ Třída, jak je stanovena v rozhodnutí 2000/367/ES.

⁽⁴⁾ K₁ 10 pro substráty ≥ 300 kg/m³.

⁽⁵⁾ Minimální délka hřebíku 40 mm a rozestup maximálně 100 mm.

⁽⁶⁾ Minimální délka šroubu 30 mm a rozestup maximálně 200 mm.

⁽⁷⁾ Minimální délka šroubu 30 mm a rozestup maximálně 150 mm.

⁽⁸⁾ Minimální délka šroubu 50 mm a rozestup maximálně 200 mm.

⁽⁹⁾ Minimální délka šroubu 75 mm a rozestup maximálně 200 mm.

⁽¹⁰⁾ Minimální délka hřebíku 60 mm a rozestup maximálně 600 mm.

⁽¹¹⁾ Minimální délka hřebíku 50 mm (v každé vrstvě) a rozestup maximálně 600 mm.

⁽¹²⁾ Obě vrstvy se montují v podélném směru vrstev, které jsou navzájem kolmé.

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) č. 1292/2014**ze dne 17. července 2014****o podmínkách pro klasifikaci bez dalšího zkoušení některých nepotahovaných dřevěných podlahovin spadajících pod normu EN 14342, pokud jde o jejich reakci na oheň****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS ⁽¹⁾, a zejména na čl. 27 odst. 5 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutím Komise 2000/147/ES ⁽²⁾ byl přijat systém pro klasifikování vlastností stavebních výrobků, co se týče jejich reakce na oheň. Dřevěné podlahoviny patří mezi stavební výrobky, na které se dané rozhodnutí vztahuje.
- (2) Zkoušky prokázaly, že dřevěné podlahoviny, na které se vztahuje harmonizovaná norma EN 14342, mají stabilní a předvídatelné vlastnosti, co se týče jejich reakce na oheň, splňují-li určité podmínky ohledně objemové hmotnosti dřeva, tloušťky podlahoviny a konečného použití výrobku.
- (3) Proto by měly být dřevěné podlahoviny, na které se vztahuje harmonizovaná norma EN 14342, považovány za vyhovující třídám vlastností, co se týče reakce na oheň, stanoveným v rozhodnutí 2000/147/ES, při splnění uvedených podmínek, aniž by se vyžadovalo další zkoušení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Dřevěné podlahoviny, na které se vztahuje harmonizovaná norma EN 14342 a které splňují podmínky uvedené v příloze, se považují za vyhovující třídám vlastností stanoveným v příloze, a to bez zkoušení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. července 2014.

*Za Komisi**předseda*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 5.⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2000/147/ES ze dne 8. února 2000, kterým se provádí směrnice Rady 89/106/EHS, pokud jde o klasifikaci reakce stavebních výrobků na oheň (Úř. věst. L 50, 23.2.2000, s. 14).

PŘÍLOHA

Výrobek ⁽¹⁾ ⁽⁷⁾	Podrobnosti o výrobku ⁽⁴⁾	Minimální střední objemová hmotnost ⁽⁵⁾ (kg/m ³)	Minimální celková tloušťka (mm)	Podmínky při konečném použití	Třída podlahoviny ⁽³⁾
Dřevěná podlahovina	Podlahovina z rostlého borovicového nebo smrkového dřeva	borovice: 480 smrk: 400	14	Bez vzduchové mezery vespod	D _{fl} -s1
Dřevěná podlahovina	Podlahovina z rostlého bukového, dubového, borovicového nebo smrkového dřeva	buk: 700 dub: 700 borovice: 430 smrk: 400	20	Též se vzduchovou mezerou vespod	D _{fl} -s1
Dřevěné parkety	Parkety (jedna vrstva) z rostlého ořechového dřeva	650	8	Lepené k podkladu ⁽⁶⁾	D _{fl} -s1
Dřevěné parkety	Parkety (jedna vrstva) z rostlého dubového, javorového nebo jasanového dřeva	jasan: 650 javor: 650 dub: 720	8	Lepené k podkladu ⁽⁶⁾	D _{fl} -s1
Dřevěné parkety	Vícevrstvé parkety se svrchní dubovou vrstvou nejméně 3,5 mm	550	15 ⁽²⁾	Bez vzduchové mezery vespod	D _{fl} -s1
Dřevěná podlahovina a parkety	Podlahovina z rostlého dřeva a parkety, které nejsou uvedeny výše	400	6	Všechny	E _{fl}

⁽¹⁾ Montované v souladu s EN ISO 9239-1 na podklad alespoň třídy D-s2, d0 a s minimální objemovou hmotností 400 kg/m³ nebo se vzduchovou mezerou vespod (minimální výška 30 mm).

⁽²⁾ Lze začlenit mezivrstvu alespoň třídy E_{fl} s maximální tloušťkou 3 mm a minimální objemovou hmotností 280 kg/m³.

⁽³⁾ Třída podle tabulky 2 přílohy rozhodnutí 2000/147/ES.

⁽⁴⁾ Bez povrchové úpravy.

⁽⁵⁾ Upravené podle EN 13238 (50 % vlhkost, 23 °C).

⁽⁶⁾ Podklad alespoň třídy D-s2, d0.

⁽⁷⁾ Platí rovněž pro schodištní stupně.

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) č. 1293/2014**ze dne 17. července 2014**

o podmínkách pro klasifikaci bez nutnosti zkoušení kovových latí a lišt pro vnitřní omítání, na které se vztahuje harmonizovaná norma EN 13658-1, kovových latí a lišt pro vnější omítání, na které se vztahuje harmonizovaná norma EN 13658-2 a kovových lišt a profilů, na které se vztahuje harmonizovaná norma EN 14353, pokud jde o reakci na oheň

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS⁽¹⁾, a zejména na čl. 27 odst. 5 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutím Komise 2000/147/ES⁽²⁾ byl přijat systém pro klasifikaci vlastností stavebních výrobků, co se týče jejich reakce na oheň. Mezi stavební výrobky, na které se vztahuje uvedené rozhodnutí, patří také kovové latě a lišty pro vnitřní omítání, na které se vztahuje harmonizovaná norma EN 13658-1, kovové latě a lišty pro vnější omítání, na které se vztahuje harmonizovaná norma EN 13658-2, a kovové lišty a profily, na které se vztahuje harmonizovaná norma EN 14353, s nekrytým povrchem s obsahem organického materiálu.
- (2) Bylo prokázáno, že tyto výrobky mají při použití se sádkokartonem ke tvarování rohů zdí stálé a předvídatelné vlastnosti, pokud jde o reakci na oheň, jelikož pouze u zanedbatelné části jejich povrchu hrozí riziko vystavení ohni.
- (3) Kovové latě a lišty pro vnitřní omítání, na které se vztahuje harmonizovaná norma EN 13658-1, kovové latě a lišty pro vnější omítání, na které se vztahuje harmonizovaná norma EN 13658-2, a kovové lišty a profily, na které se vztahuje harmonizovaná norma EN 14353, s nekrytým povrchem s obsahem organického materiálu, by proto měly být považovány za vyhovující třídě E vlastností, pokud jde o reakci na oheň, bez nutnosti zkoušení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Kovové latě a lišty pro vnitřní omítání, na které se vztahuje harmonizovaná norma EN 13658-1, kovové latě a lišty pro vnější omítání, na které se vztahuje harmonizovaná norma EN 13658-2, a kovové lišty a profily, na které se vztahuje harmonizovaná norma EN 14353, se bez nutnosti zkoušení považují za vyhovující třídě reakce na oheň E uvedené v tabulce 1 v příloze rozhodnutí 2000/147/ES, mají-li nekrytý povrch s obsahem organického materiálu.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. července 2014.

*Za Komisi**předseda*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 5.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2000/147/ES ze dne 8. února 2000, kterým se provádí směrnice Rady 89/106/EHS, pokud jde o klasifikaci reakce stavebních výrobků na oheň (Úř. věst. L 50, 23.2.2000, s. 14).

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1294/2014**ze dne 4. prosince 2014,****kterým se mění nařízení (ES) č. 1238/95, pokud jde o výši poplatku za žádost a zkušebního poplatku, které je třeba zaplatit Odrůdovému úřadu Společenství**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství ⁽¹⁾, a zejména na článek 113 uvedeného nařízení,

po konzultaci se Správní radou Odrůdového úřadu Společenství,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 7 nařízení Komise (ES) č. 1238/95 ⁽²⁾ stanoví pravidla týkající se výše poplatku za žádost, který je třeba zaplatit Odrůdovému úřadu Společenství („úřad“) za zpracování žádostí o udělení odrůdového práva Společenství.
- (2) Na základě zkušeností, které úřad získal ohledně nákladů spojených se zpracováním žádostí o udělení odrůdových práv Společenství, které nejsou platné, je vhodné snížit částku poplatku za žádost, kterou si ponechá úřad.
- (3) V čl. 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 1238/95 a příloze I uvedeného nařízení je stanovena výše poplatků za sjednání a provedení technického zkoušení odrůdy, pro kterou je podána žádost o odrůdové právo Společenství, které je třeba zaplatit úřadu („zkušební poplatky“).
- (4) Co se týče technického zkoušení odrůd, u kterých musí být k výrobě materiálu opakovaně použit materiál z určitých komponentů, zkušenosti ukazují, že náklady na toto zkoušení se mohou výrazně lišit od jednoho případu k druhému. Poplatek za technické zkoušení by měl pokrýt náklady na technické zkoušení odrůdy a na každý určitý komponent odrůdy. Pokud jde o poplatek za technické zkoušení v takových případech, neměla by tedy být stanovena žádná maximální částka.
- (5) Ze zkušeností získaných při technickém zkoušení dále vyplývá, že celková částka zkušebních poplatků účtovaných úřadem nepokrývá celkovou výši poplatků, které úřad musí zaplatit zkušebnímu úřadům. Poplatky účtované úřadem by však v zásadě měly pokrýt poplatky jím zaplacené. Poplatky stanovené v příloze I nařízení (ES) č. 1238/95 by proto měly být zvýšeny. Současně by měly být zjednodušeny skupiny nákladů stanovené v uvedené příloze.
- (6) Nařízení (ES) č. 1238/95 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro odrůdová práva Společenství,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1238/95 se mění takto:

- 1) V článku 7 se odstavec 7 nahrazuje tímto:

„7. Pokud Úřad obdrží poplatek za žádost, ale žádost není platná podle článku 50 základního nařízení, ponechá si z poplatku za žádost 200 EUR a zbývající část vrátí ve chvíli, kdy žadatel oznámí nedostatky zjištěné v žádosti.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 227, 1.9.1994, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1238/95 ze dne 31. května 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2100/94, pokud jde o poplatky, které je třeba zaplatit Odrůdovému úřadu Společenství (Úř. věst. L 121, 1.6.1995, s. 31).

2) V článku 8 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Poplatky za sjednání a provedení technického zkoušení odrůdy, pro kterou je podána žádost o odrůdové právo Společenství, je nutno zaplatit podle přílohy I za každé započaté vegetační období (zkušební poplatky). V případě odrůd, u kterých musí být k výrobě materiálu opakovaně použit materiál z určitých komponentů, je třeba zaplatit zkušební poplatek stanovený v příloze I pro takovou odrůdu, a za každý z komponentů, jejichž úřední popis není k dispozici a jež musí být rovněž přezkoušeny.“

3) Příloha I se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2015.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. prosince 2014.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNKER

PŘÍLOHA

Příloha I nařízení (ES) č. 1238/95 se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA I

Poplatky za technické zkoušení uvedené v článku 8

Poplatek, který má být zaplacen za technické zkoušení odrůdy podle článku 8, se stanoví v souladu s touto tabulkou:

(v EUR)

	Skupina nákladů	Poplatek
Skupina zemědělských plodin		
1	brambor	1 960
2	řepka olejka	1 860
3	trávy	2 210
4	jiné druhy zemědělských plodin	1 430
Skupina ovoce		
5	jabloň	3 210
6	jahodník	2 740
7	jiné ovocné druhy	2 550
Skupina okrasných rostlin		
8	okrasné rostliny s živým referenčním souborem, zkouška ve skleníku	2 140
9	okrasné rostliny s živým referenčním souborem, zkouška na poli	1 960
10	okrasné rostliny s neživým referenčním souborem, zkouška ve skleníku	1 770
11	okrasné rostliny s neživým referenčním souborem, zkouška na poli	1 570
12	okrasné rostliny, zvláštní rostlinolékařské podmínky	3 040
Skupina zeleniny		
13	zelenina, zkouška ve skleníku	2 150
14	zelenina, zkouška na poli	1 960“

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1295/2014**ze dne 4. prosince 2014,****kterým se mění příloha I nařízení (ES) č. 669/2009, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, pokud jde o zesílené úřední kontroly dovozu některých krmiv a potravin jiného než živočišného původu****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat ⁽¹⁾, a zejména na čl. 15 odst. 5 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 669/2009 ⁽²⁾ stanoví pravidla týkající se provádění zesílených úředních kontrol dovozu krmiv a potravin jiného než živočišného původu uvedených v příloze I zmíněného nařízení (dále jen „seznam“) v místech vstupu na území zmíněná v příloze I nařízení (ES) č. 882/2004.
- (2) Článek 2 nařízení (ES) č. 669/2009 stanoví, že seznam je s přihlédnutím přinejmenším ke zdrojům informací uvedeným ve zmíněném článku pravidelně, alespoň každé čtvrtletí, přezkoumán.
- (3) Výskyt a závažnost nedávných nehod v odvětví potravin oznámených prostřednictvím systému včasné výměny informací pro potraviny a krmiva, zjištění auditů provedených Potravinovým a veterinárním úřadem ve třetích zemích, jakož i čtvrtletní zprávy o zásilkách krmiv a potravin jiného než živočišného původu, které členské státy podávají Komisi podle článku 15 nařízení (ES) č. 669/2009, naznačují, že seznam by měl být změněn.
- (4) Ze seznamu by zejména měly být odstraněny položky pro komodity, u nichž dostupné informace prokazují celkově uspokojivý stupeň shody s příslušnými požadavky na bezpečnost, jež jsou stanoveny v právních předpisech Unie, a u nichž tudíž nejsou zesílené úřední kontroly nadále opodstatněné. Položky na seznamu týkající se pomerančů z Egypta a listů koriandru, bazalky a máty z Thajska by proto měly být odstraněny.
- (5) Kromě toho by tento seznam měl být změněn tak, aby se zvýšila četnost úředních kontrol u komodit, u nichž tyto zdroje informací prokazují vyšší stupeň neshody s příslušnými právními předpisy Unie, což opravňuje k zavedení zesílených úředních kontrol. Položky na seznamu týkající se sušeného koření z Indie, listů pepře betelového z Indie a Thajska a listů révy vinné z Turecka by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (6) V zájmu zajištění konzistence a srozumitelnosti je vhodné nahradit přílohu I nařízení (ES) č. 669/2009 zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.
- (7) Nařízení (ES) č. 669/2009 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (8) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (ES) č. 669/2009 se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 669/2009, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, pokud jde o zesílené úřední kontroly dovozu některých krmiv a potravin jiného než živočišného původu a kterým se mění rozhodnutí 2006/504/ES (Úř. věst. L 194, 25.7.2009, s. 11).

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2015.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. prosince 2014.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNKER

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA I

Krmiva a potraviny jiného než živočišného původu podléhající zesíleným úředním kontrolám na určeném místě vstupu

Krmiva a potraviny (zamýšlené použití)	Kód KN ⁽¹⁾	Třídění TARIC	Země původu	Riziko	Četnost fyzických kontrol a kontrol totožnosti (%)
Sušené hrozny (vinná réva) (Potraviny)	0806 20		Afghánistán (AF)	Ochratoxin A	50
— Podzemnice olejná ve skořápce	— 1202 41 00		Brazílie (BR)	Aflatoxiny	10
— Podzemnice olejná bez skořápky	— 1202 42 00				
— Arašídové máslo	— 2008 11 10				
— Podzemnice olejná jinak upravená nebo konzervovaná	— 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98				
(Krmiva a potraviny)					
— Fazole (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Kambodža (KH)	Rezidua pesticidů zjištěná multireziduálními metodami založenými na GC-MS a LC-MS nebo metodami k prokázání jediného rezidua ⁽²⁾	50
— Lilek	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72			
(Potraviny – zelenina, čerstvá, chlazená nebo zmrazená)					
Mířík celer (<i>Apium graveolens</i>) (Potraviny – bylinky, čerstvé nebo chlazené)	ex 0709 40 00	20	Kambodža (KH)	Rezidua pesticidů zjištěná multireziduálními metodami založenými na GC-MS a LC-MS nebo metodami k prokázání jediného rezidua ⁽³⁾	50
<i>Brassica oleracea</i> (jiné jedlé druhy rodu <i>Brassica</i> , „čínská brokolice“) ⁽⁴⁾ (Potraviny – čerstvé nebo chlazené)	ex 0704 90 90	40	Čína (CN)	Rezidua pesticidů zjištěná multireziduálními metodami založenými na GC-MS a LC-MS nebo metodami k prokázání jediného rezidua ⁽⁵⁾	50
Čaj, též aromatizovaný (Potraviny)	0902		Čína (CN)	Rezidua pesticidů zjištěná multireziduálními metodami založenými na GC-MS a LC-MS nebo metodami k prokázání jediného rezidua ⁽⁶⁾	10

Krmiva a potraviny (zamýšlené použití)	Kód KN ⁽¹⁾	Třídění TARIC	Země původu	Riziko	Četnost fyzických kontrol a kontrol totožnosti (%)
— Lilek	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72	Dominikánská republika (DO)	Rezidua pesticidů zjištěná multireziduál- ními metodami zalo- ženými na GC-MS a LC-MS nebo meto- dami k prokázání jediného rezidua ⁽⁷⁾	10
— Hořký meloun (<i>Momor- dica charantia</i>)	— ex 0709 99 90; ex 0710 80 95	70 70			
(Potraviny – zelenina, čerstvá, chlazená nebo zmrazená)					
— Fazole (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Dominikánská republika (DO)	Rezidua pesticidů zjištěná multireziduál- ními metodami zalo- ženými na GC-MS a LC-MS nebo meto- dami k prokázání jediného rezidua ⁽⁷⁾	20
— Papriky (sladké a jiné než sladké) (<i>Capsicum</i> spp.)	— 0709 60 10; ex 0709 60 99	20			
(Potraviny – zelenina, čerstvá, chlazená nebo zmrazená)	— 0710 80 51; ex 0710 80 59	20			
Jahody (čerstvé) (Potraviny)	0810 10 00		Egypt (EG)	Rezidua pesticidů zjištěná multireziduál- ními metodami zalo- ženými na GC-MS a LC-MS nebo meto- dami k prokázání jediného rezidua ⁽⁸⁾	10
Papriky (sladké a jiné než sladké) (<i>Capsicum</i> spp.)	0709 60 10; ex 0709 60 99;	20	Egypt (EG)	Rezidua pesticidů zjištěná multireziduál- ními metodami zalo- ženými na GC-MS a LC-MS nebo meto- dami k prokázání jediného rezidua ⁽⁹⁾	10
(Potraviny – čerstvé, chlazené nebo zmrazené)	0710 80 51; ex 0710 80 59	20			
Listy pepře betelového (<i>Piper betle</i> L.) (Potraviny)	ex 1404 90 00	10	Indie (IN)	Salmonela ⁽¹⁰⁾	50
Sezamová semena (Potraviny – čerstvé nebo chla- zené)	1207 40 90		Indie (IN)	Salmonela ⁽¹⁰⁾	20
— <i>Capsicum annuum</i> , vcelku	— 0904 21 10	10	Indie (IN)	Aflatoxiny	20
— <i>Capsicum annuum</i> , drcené nebo mleté	— ex 0904 22 00				
— Sušené plody rodu <i>Capsicum</i> , vcelku, jiné než sladké papriky (<i>Capsicum annuum</i>)	— 0904 21 90				
— Muškátové oříšky (<i>Myristica fragrans</i>)	— 0908 11 00; 0908 12 00				
(Potraviny – sušené koření)					

Krmiva a potraviny (zamýšlené použití)	Kód KN ⁽¹⁾	Třídění TARIC	Země původu	Riziko	Četnost fyzických kontrol a kontrol totožnosti (%)
Enzymy; připravené enzymy (Krmiva a potraviny)	3507		Indie (IN)	Chloramfenikol	50
— Muškátové oříšky (<i>Myristica fragrans</i>) (Potraviny – sušené koření)	— 0908 11 00; 0908 12 00		Indonésie (ID)	Aflatoxiny	20
— Hrách setý (nevyluštěný) — Fazole (nevyluštěné) (Potraviny – čerstvé nebo chlazené)	— ex 0708 10 00 — ex 0708 20 00	40 40	Keňa (KE)	Rezidua pesticidů zjištěná multireziduálními metodami založenými na GC-MS a LC-MS nebo metodami k prokázání jediného rezidua ⁽¹¹⁾	10
Máta (Potraviny – bylinky, čerstvé nebo chlazené)	ex 1211 90 86	30	Maroko (MA)	Rezidua pesticidů zjištěná multireziduálními metodami založenými na GC-MS a LC-MS nebo metodami k prokázání jediného rezidua ⁽¹²⁾	10
Sušené fazole (Potraviny)	0713 39 00		Nigérie (NG)	Rezidua pesticidů zjištěná multireziduálními metodami založenými na GC-MS a LC-MS nebo metodami k prokázání jediného rezidua ⁽¹³⁾	50
Hrozny stolní (Potraviny – čerstvé)	0806 10 10		Peru (PE)	Rezidua pesticidů zjištěná multireziduálními metodami založenými na GC-MS a LC-MS nebo metodami k prokázání jediného rezidua ⁽¹⁴⁾	10
Melounová jádra (<i>Egusi</i> , <i>Citrullus lanatus</i>) a produkty z nich vyrobené (Potraviny)	ex 1207 70 00; ex 1106 30 90; ex 2008 99 99	10 30 50	Sierra Leone (SL)	Aflatoxiny	50
— Podzemnice olejná ve skořápce — Podzemnice olejná bez skořápky — Arašídové máslo — Podzemnice olejná jinak upravená nebo konzervovaná (Krmiva a potraviny)	— 1202 41 00 — 1202 42 00 — 2008 11 10 — 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98		Súdán (SD)	Aflatoxiny	50

Krmiva a potraviny (zamýšlené použití)	Kód KN ⁽¹⁾	Třídění TARIC	Země původu	Riziko	Četnost fyzických kontrol a kontrol totožnosti (%)
Papriky (jiné než sladké) (<i>Capsicum</i> spp.) (Potraviny – čerstvé nebo chlazené)	ex 0709 60 99	20	Thajsko (TH)	Rezidua pesticidů zjištěná multireziduálními metodami založenými na GC-MS a LC-MS nebo metodami k prokázání jediného rezidua ⁽¹⁵⁾	10
Listy pepře betelového (<i>Piper betle</i> L.) (Potraviny)	ex 1404 90 00	10	Thajsko (TH)	Salmonela ⁽¹⁰⁾	50
— Fazole (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>) — Lilek (Potraviny – zelenina, čerstvá, chlazená nebo zmrazená)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00 — 0709 30 00; ex 0710 80 95	10 10 72	Thajsko (TH)	Rezidua pesticidů zjištěná multireziduálními metodami založenými na GC-MS a LC-MS nebo metodami k prokázání jediného rezidua ⁽¹⁶⁾	20
Sušené meruňky (Potraviny)	0813 10 00		Turecko (TR)	Sířičitany ⁽¹⁷⁾	10
— Sladká paprika (<i>Capsicum annuum</i>) (Potraviny – zelenina, čerstvá, chlazená nebo zmrazená)	— 0709 60 10; 0710 80 51		Turecko (TR)	Rezidua pesticidů zjištěná multireziduálními metodami založenými na GC-MS a LC-MS nebo metodami k prokázání jediného rezidua ⁽¹⁸⁾	10
Listy révy vinné (Potraviny)	ex 2008 99 99	11; 19	Turecko (TR)	Rezidua pesticidů zjištěná multireziduálními metodami založenými na GC-MS a LC-MS nebo metodami k prokázání jediného rezidua ⁽¹⁹⁾	20
Sušené hrozny (vinná réva) (Potraviny)	0806 20		Uzbekistán (UZ)	Ochratoxin A	50
— Listy koriandru — Bazalka (pravá) — Máta — Petržel (Potraviny – bylinky, čerstvé nebo chlazené)	— ex 0709 99 90 — ex 1211 90 86 — ex 1211 90 86 — ex 0709 99 90	72 20 30 40	Vietnam (VN)	Rezidua pesticidů zjištěná multireziduálními metodami založenými na GC-MS a LC-MS nebo metodami k prokázání jediného rezidua ⁽²⁰⁾	20

Krmiva a potraviny (zamýšlené použití)	Kód KN ⁽¹⁾	Třídění TARIC	Země původu	Riziko	Četnost fyzických kontrol a kontrol totožnosti (%)
— Pitahaya (dračí ovoce)	— ex 0810 90 20	10	Vietnam (VN)	Rezidua pesticidů zjištěná multireziduál- ními metodami zalo- ženými na GC-MS a LC-MS nebo meto- dami k prokázání jediného rezidua ⁽²⁰⁾	20
— Okra	— ex 0709 99 90	20			
— Papriky (jiné než sladké) (<i>Capsicum</i> spp.)	— ex 0709 60 99	20			
(Potraviny – čerstvé nebo chlazené)					

⁽¹⁾ V případě, že se u daného kódu KN vyžaduje vyšetření jen u některých produktů a v rámci kódu neexistují další podrobnější položky, označuje se kód KN předponou „ex“.

⁽²⁾ Zejména rezidua: karbofuranu (suma látek karbofuran a 3-hydroxykarbofuran, vyjádřeno jako karbofuran), chlorbufamu, dimethoátu (suma dimethoátu a omethoátu, vyjádřeno jako dimethoát).

⁽³⁾ Zejména rezidua: karbofuranu (suma látek karbofuran a 3-hydroxykarbofuran, vyjádřeno jako karbofuran), hexakonazolu, fenthoátu, triadimefonu a triadimenolu (suma triadimefonu a triadimenolu).

⁽⁴⁾ Druh *Brassica oleracea* L. convar. Botrytis (L) Alef var. Italica Plenck, kultivar alboglabra. Též pod názvy „Kai Lan“, „Gai Lan“, „Gailan“, „Kailan“, „čínská brokolice Jielan“.

⁽⁵⁾ Zejména rezidua: chlorfenapyru, fipronilu (suma fipronilu a sulfonového metabolitu (MB46136), vyjádřeno jako fipronil), karbendazimu a benomyly (suma benomyly a karbendazimu, vyjádřeno jako karbendazim), acetamipridu, dimethomorf a propikonazolu.

⁽⁶⁾ Zejména rezidua: buprofezinu, imidaklopridu, fenvalerátu a esfenvalerátu (suma izomerů RS & SR), profenofu, trifluralinu, triazofu, triadimefonu a triadimenolu (suma triadimefonu a triadimenolu), cypermethrinu (cypermethrin včetně jiných směsí izomerů (suma izomerů)).

⁽⁷⁾ Zejména rezidua: amitrazu (amitraz včetně metabolitů obsahujících 2,4-dimethylanilinovou skupinu, vyjádřeno jako amitraz), acefátu, aldikarbu (suma aldikarbu, jeho sulfoxidu a sulfonu, vyjádřeno jako aldikarb), karbendazimu a benomyly (suma benomyly a karbendazimu, vyjádřeno jako karbendazim), chlorfenapyru, chlorpyrifu, dithiokarbamátů (dithiokarbamáty, vyjádřeno jako CS2, včetně manebu, mankozebu, metiram, propinebu, thiram a ziram), diafenthiuronu, diazinonu, dichlorvu, dikofolu (suma izomerů p, p' a o, p'), dimethoátu (suma dimethoátu a omethoátu, vyjádřeno jako dimethoát), endosulfanu (suma alfa- a beta-izomerů a endosulfan-sulfátu, vyjádřeno jako endosulfan), fenamidonu, imidaklopridu, malathionu (suma malathionu a malaoxonu, vyjádřeno jako malathion), methamidofu, methiokarbu (suma methiokarbu a jeho sulfoxidu a sulfonu, vyjádřeno jako methiokarb), methomyly a thiodikarbu (suma methomyly a thiodikarbu, vyjádřeno jako methomyl), monokrotofu, oxamylu, profenofu, propikonazolu, thiaabendazolu a thiaklopridu.

⁽⁸⁾ Zejména rezidua: karbendazimu a benomyly (suma benomyly a karbendazimu, vyjádřeno jako karbendazim), cyfluthrinu (cyfluthrin včetně jiných směsí izomerů (suma izomerů)), cyprodinilu, diazinonu, dimethoátu (suma dimethoátu a omethoátu, vyjádřeno jako dimethoát), ethionu, fenitrothionu, fenprothrinu, fludioxonilu, hexaflumuronu, lambda-cyhalothrinu, methiokarbu (suma methiokarbu a jeho sulfoxidu a sulfonu, vyjádřeno jako methiokarb), methomyly a thiodikarbu (suma methomyly a thiodikarbu, vyjádřeno jako methomyl), oxamylu, fenthoátu, thiofanát-methylu.

⁽⁹⁾ Zejména rezidua: karbofuranu (suma karbofuranu a 3-hydroxykarbofuranu, vyjádřeno jako karbofuran), chlorpyrifu, cypermethrinu (cypermethrin včetně jiných směsí izomerů (suma izomerů)), cyprokonazolu, dikofolu (suma izomerů p, p' a o, p'), difenokonazolu, dinotefuranu, ethionu, flusilazolu, folpetu, prochlorazu (suma prochlorazu a jeho metabolity obsahující 2,4,6-trichlorfenolovou skupinu, vyjádřeno jako prochloraz), profenofu, propikonazolu, thiofanát-methylu a triflorinu.

⁽¹⁰⁾ Referenční metoda EN/ISO 6579 nebo metoda validovaná podle uvedené referenční metody, jak je uvedeno v článku 5 nařízení Komise (ES) č. 2073/2005 ze dne 15. listopadu 2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny (Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 1).

⁽¹¹⁾ Zejména rezidua: dimethoátu (suma dimethoátu a omethoátu, vyjádřeno jako dimethoát), chlorpyrifu, acefátu, methamidofu, methomyly a thiodikarbu (suma methomyly a thiodikarbu, vyjádřeno jako methomyl), diafenthiuronu, indoxakarbu, vyjádřeno jako suma S- a R-izomerů.

⁽¹²⁾ Zejména rezidua: chlorpyrifu, cypermethrinu (cypermethrin včetně jiných směsí izomerů (suma izomerů)), dimethoátu (suma dimethoátu a omethoátu, vyjádřeno jako dimethoát), endosulfanu (suma alfa- a beta-izomerů a endosulfan-sulfátu, vyjádřeno jako endosulfan), hexakonazolu, parathion-methylu (suma parathion-methylu a paraoxon-methylu, vyjádřeno jako parathion-methyl), methomyly a thiodikarbu (suma methomyly a thiodikarbu, vyjádřeno jako methomyl), flutriafolu, karbendazimu a benomyly (suma benomyly a karbendazimu, vyjádřeno jako karbendazim), flubendiamidu, myklobutanilu, malathionu (suma malathionu a malaoxonu, vyjádřeno jako malathion).

⁽¹³⁾ Zejména rezidua dichlorvu.

⁽¹⁴⁾ Zejména rezidua: dinikonazolu, ethefonu a methomyly a thiodikarbu (suma methomyly a thiodikarbu, vyjádřeno jako methomyl).

⁽¹⁵⁾ Zejména rezidua: karbofuranu (suma karbofuranu a 3-hydroxykarbofuranu, vyjádřeno jako karbofuran), methomyly a thiodikarbu (suma methomyly a thiodikarbu, vyjádřeno jako methomyl), dimethoátu (suma dimethoátu a omethoátu, vyjádřeno jako dimethoát), triazofu, malathionu (suma malathionu a malaoxonu, vyjádřeno jako malathion), profenofu, prothiofu, ethionu, karbendazimu a benomyly (suma benomyly a karbendazimu, vyjádřeno jako karbendazim), triflorinu, procymidonu, formetanátu: suma formetanátu a jeho solí, vyjádřeno jako formetanát (hydrochlorid).

- (¹⁶) Zejména rezidua: acefátu, karbaryl, karbendazimu a benomyly (suma benomyly a karbendazimu, vyjádřeno jako karbendazim), karbofuranu (suma karbofuranu a 3-hydroxykarbofuranu, vyjádřeno jako karbofuran), chlorpyrifu, chlorpyrifosmethyly, dimethoátu (suma dimethoátu a omethoátu, vyjádřeno jako dimethoát), ethionu, malathionu (suma malathionu a malaoxonu, vyjádřeno jako malathion), metalaxyl a metalaxyl-M (metalaxyl včetně jiných směsí izomerů včetně metalaxylu-M (suma izomerů)), methamidofu, methomyly a thiodikarbu (suma methomyly a thiodikarbu, vyjádřeno jako methomyl), monokrotofu, profenofu, prothiofu, kvinalfu, triadimefonu a triadimenolu (suma triadimefonu a triadimenolu), triazofu, dikrotofu, EPN, triforinu.
- (¹⁷) Referenční metody: EN 1988-1:1998, EN 1988-2:1998 nebo ISO 5522:1981.
- (¹⁸) Zejména rezidua: methomyly a thiodikarbu (suma methomyly a thiodikarbu, vyjádřeno jako methomyl), oxamylu, karbendazimu a benomyly (suma benomyly a karbendazimu, vyjádřeno jako karbendazim), klotentezinu, diafenthiuronu, dimethoátu (suma dimethoátu a omethoátu, vyjádřeno jako dimethoát), formetanátu: suma formetanátu a jeho solí, vyjádřeno jako formetanát (hydrochlorid), malathionu (suma malathionu a malaoxonu, vyjádřeno jako malathion), procymidonu, tetradifonu, thiofanát-methyly.
- (¹⁹) Zejména rezidua: azoxystrobinu, boskalidu, chlorpyrifu, dithiokarbamatů (dithiokarbamáty, vyjádřeno jako CS₂, včetně manebu, mankozebu, metiramu, propinebu, thiramu a ziramu), endosulfanu (suma alfa- a beta-izomerů a endosulfan-sulfátu, vyjádřeno jako endosulfan), kresoxim-methyly, lambda-cyhalothrinu, metalaxylu a metalaxylu-M (metalaxyl včetně jiných směsí izomerů včetně metalaxylu-M (suma izomerů)), metoxyfenozidu, metrafenonu, myklobutanilu, penkonazolu, pyraklostrobinu, pyrimethanilu, triadimefonu a triadimenolu (suma triadimefonu a triadimenolu), trifloxystrobinu.
- (²⁰) Zejména rezidua: karbofuranu (suma karbofuranu a 3-hydroxykarbofuranu, vyjádřeno jako karbofuran), karbendazimu a benomyly (suma benomyly a karbendazimu, vyjádřeno jako karbendazim), chlorpyrifu, dithiokarbamatů (dithiokarbamáty, vyjádřeno jako CS₂, včetně manebu, mankozebu, metiramu, propinebu, thiramu a ziramu), profenofu, permethrinu (suma izomerů), hexakonazolu, difenokonazolu, propikonazolu, fipronilu (suma fipronilu a sulfonového metabolitu (MB46136), vyjádřeno jako fipronil), propargitu, flusilazolu, fenthoátu, cypermethrinu (cypermethrin včetně jiných směsí izomerů (suma izomerů)), methomyly a thiodikarbu (suma methomyly a thiodikarbu, vyjádřeno jako methomyl), kvinalfu, pencykuronu, methidathionu, dimethoátu (suma dimethoátu a omethoátu, vyjádřeno jako dimethoát), fenbukonazolu.“.
-

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1296/2014**ze dne 4. prosince 2014****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. prosince 2014.

Za Komisi,

jménem předsedy,

Jerzy PLEWA

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	AL	64,0
	IL	114,8
	MA	91,1
	TR	81,4
	ZZ	87,8
0707 00 05	AL	53,8
	JO	258,6
	MA	170,1
	TR	135,4
	ZZ	154,5
0709 93 10	MA	67,9
	TR	128,2
	ZZ	98,1
0805 10 20	AR	35,3
	SZ	34,3
	TR	74,4
	UY	32,9
	ZA	54,7
	ZW	33,1
	ZZ	44,1
	ZZ	44,1
0805 20 10	MA	73,2
	ZZ	73,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	113,7
	JM	168,3
	TR	76,0
	ZZ	119,3
0805 50 10	AL	64,4
	TR	76,5
	ZZ	70,5
0808 10 80	BA	32,4
	BR	53,8
	CA	134,8
	CL	78,6
	MK	38,0
	NZ	96,9
	US	94,8
	ZZ	75,6

(EUR/100 kg)		
Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0808 30 90	CN	81,0
	TR	174,9
	ZZ	128,0

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

SMĚRNICE

PROVÁDĚCÍ SMĚRNICE KOMISE 2014/105/EU

ze dne 4. prosince 2014,

kterou se mění směrnice 2003/90/ES a 2003/91/ES, kterými se stanoví prováděcí opatření k článku 7 směrnice Rady 2002/53/ES a k článku 7 směrnice Rady 2002/55/ES, pokud jde o minimum znaků, na které se zkoušky vztahují, a minimální podmínky pro zkoušení určitých odrůd druhů zemědělských rostlin a druhů zeleniny

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2002/53/ES ze dne 13. června 2002 o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 7 odst. 2 písm. a) a b) uvedené směrnice,

s ohledem na směrnici Rady 2002/55/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění osiva zeleniny na trh ⁽²⁾, a zejména na čl. 7 odst. 2 písm. a) a b) uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Komise 2003/90/ES ⁽³⁾ a 2003/91/ES ⁽⁴⁾ byly přijaty s cílem zajistit, aby odrůdy, které členské státy zařadí do svých národních katalogů, vyhovovaly obecným zásadám stanoveným Odrůdovým úřadem Společenství (CPVO), pokud jde o minimum znaků, na které se zkoušky různých druhů vztahují, a minimální podmínky pro zkoušení odrůd, jestliže takové obecné zásady byly stanoveny. Na ostatní odrůdy se podle uvedených směrnic vztahují obecné zásady Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin (UPOV).
- (2) CPVO a UPOV od té doby stanovily další obecné zásady a stávající obecné zásady aktualizovaly.
- (3) Směrnice 2003/90/ES a 2003/91/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (4) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro osivo a sadbu v zemědělství, zahradnictví a lesnictví,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Přílohy I a II směrnice 2003/90/ES se nahrazují zněním v části A přílohy této směrnice.

Článek 2

Přílohy směrnice 2003/91/ES se nahrazují zněním v části B přílohy této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 33.

⁽³⁾ Směrnice Komise 2003/90/ES ze dne 6. října 2003, kterou se stanoví prováděcí opatření k článku 7 směrnice Rady 2002/53/ES, pokud jde o minimum znaků, na které se zkoušky vztahují, a minimální podmínky pro zkoušení určitých odrůd druhů zemědělských rostlin (Úř. věst. L 254, 8.10.2003, s. 7).

⁽⁴⁾ Směrnice Komise 2003/91/ES ze dne 6. října 2003, kterou se stanoví prováděcí opatření k článku 7 směrnice Rady 2002/55/ES, pokud jde o minimum znaků, na které se zkoušky vztahují, a minimální podmínky pro zkoušení určitých odrůd druhů zeleniny (Úř. věst. L 254, 8.10.2003, s. 11).

Článek 3

Pro zkoušky zahájené před 1. lednem 2016 mohou členské státy použít směrnice 2003/90/ES a 2003/91/ES ve zněních, která byla v platnosti před jejich pozměněním touto směrnicí.

Článek 4

Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2015. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Použijí tyto předpisy ode dne 1. ledna 2016.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 5

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 6

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 4. prosince 2014.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

ČÁST A

„PŘÍLOHA I

Seznam druhů zmíněných v čl. 1 odst. 2 písm. a), které musí vyhovovat testovacím protokolům Odrůdového úřadu Společenství (CPVO)

Vědecký název	Obecný název	Protokol CPVO
<i>Festuca filiformis</i> Pourr.	Kostřava vláskovitá	TP 67/1 ze dne 23.6.2011
<i>Festuca ovina</i> L.	Kostřava ovčí	TP 67/1 ze dne 23.6.2011
<i>Festuca rubra</i> L.	Kostřava červená	TP 67/1 ze dne 23.6.2011
<i>Festuca trachyphylla</i> (Hack.) Krajina	Kostřava drsnolistá	TP 67/1 ze dne 23.6.2011
<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	Jílek mnohokvětý	TP 4/1 ze dne 23.6.2011
<i>Lolium perenne</i> L.	Jílek vytrvalý	TP 4/1 ze dne 23.6.2011
<i>Lolium × boucheanum</i> Kunth	Jílek hybridní	TP 4/1 ze dne 23.6.2011
<i>Pisum sativum</i> L.	Hrách setý	TP 7/2 ze dne 11.3.2010
<i>Brassica napus</i> L.	Brukev řepka	TP 36/2 ze dne 16.11.2011
<i>Cannabis sativa</i> L.	Konopí seté	TP 276/1 ze dne 28.11.2012
<i>Helianthus annuus</i> L.	Slunečnice roční	TP 81/1 ze dne 31.10.2002
<i>Linum usitatissimum</i> L.	Len setý přadný/len setý olejný	TP 57/2 ze dne 19.3.2014
<i>Avena nuda</i> L.	Oves nahý	TP 20/1 ze dne 6.11.2003
<i>Avena sativa</i> L. (včetně <i>A. byzantina</i> K. Koch)	Oves setý	TP 20/1 ze dne 6.11.2003
<i>Hordeum vulgare</i> L.	Ječmen setý	TP 19/3 ze dne 21.3.2012
<i>Oryza sativa</i> L.	Rýže setá	TP 16/2 ze dne 21.3.2012
<i>Secale cereale</i> L.	Žito seté	TP 58/1 ze dne 31.10.2002
<i>xTriticosecale</i> Wittm. ex A. Camus	Hybridy vzniklé křížením druhů rodu <i>Triticum</i> s druhy rodu <i>Secale</i>	TP 121/2 rev. 1 ze dne 16.2.2011
<i>Triticum aestivum</i> L.	Pšenice setá	TP 3/4 rev. 2 ze dne 16.2.2011
<i>Triticum durum</i> Desf.	Pšenice tvrdá	TP 120/3 ze dne 19.3.2014
<i>Zea mays</i> L.	Kukuřice setá	TP 2/3 ze dne 11.3.2010
<i>Solanum tuberosum</i> L.	Brambor	TP 23/2 ze dne 1.12.2005

Znění těchto protokolů je k dispozici na internetových stránkách CPVO (www.cpvo.europa.eu).

PŘÍLOHA II

Seznam druhů zmíněných v čl. 1 odst. 2 písm. b), které musí vyhovovat obecným zásadám zkoušení Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin (UPOV)

Vědecký název	Obecný název	Obecná zásada UPOV
<i>Beta vulgaris</i> L.	Řepa obecná	TG/150/3 ze dne 4.11.1994
<i>Agrostis canina</i> L.	Psineček psí	TG/30/6 ze dne 12.10.1990
<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	Psineček veliký	TG/30/6 ze dne 12.10.1990
<i>Agrostis stolonifera</i> L.	Psineček výběžkatý	TG/30/6 ze dne 12.10.1990
<i>Agrostis capillaris</i> L.	Psineček obecný	TG/30/6 ze dne 12.10.1990

Vědecký název	Obecný název	Obecná zásada UPOV
<i>Bromus catharticus</i> Vahl	Sveřep samužníkovitý	TG/180/3 ze dne 4.4.2001
<i>Bromus sitchensis</i> Trin.	Sveřep sitkovský	TG/180/3 ze dne 4.4.2001
<i>Dactylis glomerata</i> L.	Srha laločnatá	TG/31/8 ze dne 17.4.2002
<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	Kostřava rákosovitá	TG/39/8 ze dne 17.4.2002
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	Kostřava luční	TG/39/8 ze dne 17.4.2002
<i>xFestulolium</i> Asch. et Graebn.	Hybridy vzniklé křížením druhů rodu <i>Festuca</i> s druhy rodu <i>Lolium</i>	TG/243/1 ze dne 9.4.2008
<i>Phleum nodosum</i> L.	Bojínek cibulkatý	TG/34/6 ze dne 7.11.1984
<i>Phleum pratense</i> L.	Bojínek luční	TG/34/6 ze dne 7.11.1984
<i>Poa pratensis</i> L.	Lipnice luční	TG/33/7 ze dne 9.4.2014
<i>Lotus corniculatus</i> L.	Štírovník růžkatý	TG/193/1 ze dne 9.4.2008
<i>Lupinus albus</i> L.	Lupina bílá	TG/66/4 ze dne 31.3.2004
<i>Lupinus angustifolius</i> L.	Lupina úzkolistá	TG/66/4 ze dne 31.3.2004
<i>Lupinus luteus</i> L.	Lupina žlutá	TG/66/4 ze dne 31.3.2004
<i>Medicago sativa</i> L.	Tolice (vojtěška) setá	TG/6/5 ze dne 6.4.2005
<i>Medicago</i> × <i>varia</i> T. Martyn	Tolice měňavá	TG/6/5 ze dne 6.4.2005
<i>Trifolium pratense</i> L.	Jetel luční	TG/5/7 ze dne 4.4.2001
<i>Trifolium repens</i> L.	Jetel plazivý	TG/38/7 ze dne 9.4.2003
<i>Vicia faba</i> L.	Bob obecný	TG/8/6 ze dne 17.4.2002
<i>Vicia sativa</i> L.	Vikev setá	TG/32/7 ze dne 20.3.2013
<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.	Tuřín	TG/89/6rev. ze dne 4.4.2001 + 1.4.2009
<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.	Ředkev olejná	TG/178/3 ze dne 4.4.2001
<i>Arachis hypogaea</i> L.	Podzemnice olejná	TG/93/4 ze dne 9.4.2014
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs	Řepice	TG/185/3 ze dne 17.4.2002
<i>Carthamus tinctorius</i> L.	Světlice barvířská	TG/134/3 ze dne 12.10.1990
<i>Gossypium</i> spp.	Bavlník	TG/88/6 ze dne 4.4.2001
<i>Papaver somniferum</i> L.	Mák setý	TG/166/4 ze dne 9.4.2014
<i>Sinapis alba</i> L.	Hořčice bílá	TG/179/3 ze dne 4.4.2001
<i>Glycine max</i> (L.) Merr.	Sója luštinatá	TG/80/6 ze dne 1.4.1998
<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench	Čirok obecný	TG/122/3 ze dne 6.10.1989

Znění těchto obecných zásad je k dispozici na internetových stránkách Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin (www.upov.int).“

ČÁST B

„PŘÍLOHA I

Seznam druhů uvedených v čl. 1 odst. 2 písm. a), které musí být v souladu s testovacími protokoly Odrůdového úřadu Společenství (CPVO)

Vědecký název	Obecný název	Protokol CPVO
<i>Allium cepa</i> L. (skupina Cepa)	Cibule a echalion	TP 46/2 ze dne 1.4.2009
<i>Allium cepa</i> L. (skupina Aggregatum)	Šalotka	TP 46/2 ze dne 1.4.2009
<i>Allium fistulosum</i> L.	Cibule sečka	TP 161/1 ze dne 11.3.2010

Vědecký název	Obecný název	Protokol CPVO
<i>Allium porrum</i> L.	Pór	TP 85/2 ze dne 1.4.2009
<i>Allium sativum</i> L.	Česnek	TP 162/1 ze dne 25.3.2004
<i>Allium schoenoprasum</i> L.	Pažitka	TP 198/1 ze dne 1.4.2009
<i>Apium graveolens</i> L.	Celer řapíkatý	TP 82/1 ze dne 13.3.2008
<i>Apium graveolens</i> L.	Celer bulvový	TP 74/1 ze dne 13.3.2008
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Chřest	TP 130/2 ze dne 16.2.2011
<i>Beta vulgaris</i> L.	Řepa salátová včetně ‚Cheltenham beet‘	TP 60/1 ze dne 1.4.2009
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kadeřávek	TP 90/1 ze dne 16.2.2011
<i>Brassica oleracea</i> L.	Květák	TP 45/2 ze dne 11.3.2010
<i>Brassica oleracea</i> L.	Brokolice	TP 151/2 ze dne 21.3.2007
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kapusta růžičková	TP 54/2 ze dne 1.12.2005
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kedluben	TP 65/1 ze dne 25.3.2004
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kapusta hlávková, zelí hlávkové bílé a zelí hlávkové červené	TP 48/3 ze dne 16.2.2011
<i>Brassica rapa</i> L.	Zelí pekinské	TP 105/1 ze dne 13.3.2008
<i>Capsicum annuum</i> L.	Chilli nebo paprika roční	TP 76/2 ze dne 21.3.2007
<i>Cichorium endivia</i> L.	Endivie kadeřavá a eskariol	TP 118/3 ze dne 19.3.2014
<i>Cichorium intybus</i> L.	Čekanka průmyslová	TP 172/2 ze dne 1.12.2005
<i>Cichorium intybus</i> L.	Čekanka pro puky	TP 173/1 ze dne 25.3.2004
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	Meloun vodní	TP 142/2 ze dne 19.3.2014
<i>Cucumis melo</i> L.	Meloun cukrový	TP 104/2 ze dne 21.3.2007
<i>Cucumis sativus</i> L.	Okurka salátová a okurka nakládačka	TP 61/2 ze dne 13.3.2008
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Tykev obecná	TP 119/1rev. ze dne 19.3.2014
<i>Cynara cardunculus</i> L.	Artyčok a karda	TP 184/2 ze dne 27.2.2013
<i>Daucus carota</i> L.	Mrkev a mrkev krmná	TP 49/3 ze dne 13.3.2008
<i>Foeniculum vulgare</i> Mill.	Fenykl obecný	TP 183/1 ze dne 25.3.2004
<i>Lactuca sativa</i> L.	Salát hlávkový	TP 13/5 ze dne 16.2.2011
<i>Solanum lycopersicum</i> L.	Rajče	TP 44/4 ze dne 27.2.2013
<i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill	Petržel	TP 136/1 ze dne 21.3.2007
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Fazol šarlatový	TP 9/1 ze dne 21.3.2007
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Fazol obecný keříčkový a fazol obecný pnoucí	TP 12/4 ze dne 27.2.2013
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Hrách dřeňový, hrách kulatosemenný a hrách cukrový	TP 7/2 ze dne 11.3.2010
<i>Raphanus sativus</i> L.	Ředkvička a ředkev	TP 64/2 ze dne 27.2.2013
<i>Solanum melongena</i> L.	Lilek vejcoplodý	TP 117/1 ze dne 13.3.2008
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Špenát	TP 55/5 ze dne 27.2.2013
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Kozlíček polníček	TP 75/2 ze dne 21.3.2007
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	Bob zahradní	TP Broadbean/1 ze dne 25.3.2004

Vědecký název	Obecný název	Protokol CPVO
<i>Zea mays</i> L. (partim)	Kukuřice cukrová a kukuřice pukan-cová	TP 2/3 ze dne 11.3.2010
<i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum habrochaites</i> S. Knapp & D.M. Spooner; <i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum peruvianum</i> (L.) Mill.; <i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum cheesmaniae</i> (L. Ridley) Fosberg	Podnože rajčat	TP 294/1 ze dne 19.3.2014

Znění těchto protokolů je k dispozici na internetových stránkách CPVO (www.cpvo.europa.eu).

PŘÍLOHA II

Seznam druhů zmíněných v čl. 1 odst. 2 písm. b), které musí vyhovovat obecným zásadám zkoušení Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin (UPOV)

Vědecký název	Obecný název	Obecná zásada UPOV
<i>Beta vulgaris</i> L.	Mangold	TG/106/4 ze dne 31.3.2004
<i>Brassica rapa</i> L.	Vodnice	TG/37/10 ze dne 4.4.2001
<i>Cichorium intybus</i> L.	Čekanka hlávková	TG/154/3 ze dne 18.10.1996
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Tykev velkoplodá	TG/155/4rev. ze dne 28.3.2007 a ze dne 1.4.2009
<i>Rheum rhabarbarum</i> L.	Reveň	TG/62/6 ze dne 24.3.1999
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Hadí mord španělský neboli černý kořen	TG/116/4 ze dne 24.3.2010

Znění těchto obecných zásad je k dispozici na internetových stránkách Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin (www.upov.int).“

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 1. prosince 2014

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie na osmém zasedání konference smluvních stran Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států, pokud jde o návrh na změnu přílohy I uvedené úmluvy

(2014/871/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie je stranou Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států, podepsané v Helsinkách dne 17. března 1992 ⁽¹⁾ (dále jen „úmluva“).
- (2) V příloze I úmluvy jsou uvedeny nebezpečné látky a jejich kategorie pro účely vymezení nebezpečných činností.
- (3) V souladu s čl. 26 odst. 4 úmluvy vstupuje jakákoli změna přílohy I úmluvy v platnost pro ty strany úmluvy, které nepodaly námitky, dvanáct měsíců poté, co ji výkonný tajemník po přijetí na konferenci stran úmluvy většinou devíti desetin stran přítomných na schůzi a hlasujících sdělí stranám, za podmínky, že námitku nepodá nejméně šestnáct stran.
- (4) Znění návrhu na změnu přílohy I úmluvy bylo dohodnuto v pracovní skupině pro rozvoj úmluvy, bylo schváleno výborem úmluvy a bude předloženo k přijetí na osmém zasedání konference stran úmluvy, které se uskuteční ve dnech 3. až 5. prosince 2014 v Ženevě.
- (5) Změna přílohy I úmluvy by uvedenou přílohu plně sladila s přílohou I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ⁽²⁾.
- (6) Změna přílohy I úmluvy by proto měla být schválena.
- (7) V době uzavření úmluvy vznesla Unie výhrady týkající se uplatňování úmluvy v souladu s vnitřními pravidly Společenství. Tyto výhrady vycházely z rozporů mezi přílohou I úmluvy a platnou legislativou Unie. Tyto rozpory po změně přílohy I úmluvy zmizí. Jakmile změna přílohy I úmluvy vstoupí v platnost, měly by proto být uvedené výhrady staženy,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postojem, který by měl být zaujat jménem Unie na osmém zasedání konference stran Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států, je podpořit, v podstatě, navrhovanou změnu přílohy I úmluvy, včetně opravy k ní, připojenou k tomuto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 326, 3.12.1998, s. 5.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ze dne 4. července 2012 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek a o změně a následném zrušení směrnice Rady 96/82/ES (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 1).

Článek 2

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné stáhnout jménem Unie zbývající výhrady vznesené na základě rozhodnutí 98/685/ES ⁽¹⁾, jakmile změny přílohy I úmluvy zmiňované v článku 1 tohoto rozhodnutí vstoupí v platnost v platnost podle čl. 26 odst. 4 úmluvy.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 1. prosince 2014.

Za Radu
předsedkyně
B. LORENZIN

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 98/685/ES ze dne 23. března 1998 o uzavření Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států (Úř. věst. L 326, 3.12.1998, s. 1).

NÁVRH ROZHODNUTÍ O ZMĚNĚ PŘÍLOHY I ÚMLUVY

předložený pracovní skupinou pro rozvoj úmluvy

Konference stran úmluvy,

uznávající, že je zapotřebí aktualizovat kategorie látek a směsí a jmenovitě uvedené látky a jejich mezní množství, jak jsou uvedeny v příloze I Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států, aby byla zavedena kritéria Globálně harmonizovaného systému klasifikace a označování chemických látek stanoveného OSN (ST/SG/AC.10/30/Rev.4) a aby byl udržen soulad s příslušnými právními předpisy Evropské unie,

berouce v úvahu své rozhodnutí provést revizi soupisu nebezpečných látek a jejich množství v příloze I a své rozhodnutí 2004/4 o ustavení pracovní skupiny pro rozvoj úmluvy,

uznávající návrh na změnu přílohy I vypracovaný uvedenou pracovní skupinou na základě zevrubného přezkumu,

mění přílohu I úmluvy o nebezpečných látkách pro účely vymezení nebezpečných činností tak, že ji nahrazuje zněním obsaženým v příloze k tomuto rozhodnutí.

PŘÍLOHA

NEBEZPEČNÉ LÁTKY PRO ÚČELY VYMEZENÍ NEBEZPEČNÝCH ČINNOSTÍ ⁽¹⁾

Pokud látka nebo směs jmenovitě uvedená v části II spadá i pod jednu či více kategorií v části I, použije se kvalifikační množství uvedené v části II.

Při určování nebezpečných činností vezmou strany v úvahu skutečné nebo očekávané nebezpečné vlastnosti nebo množství všech přítomných nebezpečných látek nebo nebezpečných látek, u nichž lze důvodně předpokládat, že mohou vzniknout při ztrátě kontroly nad některou činností, včetně skladovacích činností, v rámci určité nebezpečné činnosti.

Část I.

Kategorie látek a směsí, které nejsou jmenovitě uvedeny v části II

Kategorie v souladu s Globálně harmonizovaným systémem klasifikace a označování chemických látek (GHS) stanoveným OSN	Kvalifikační množství (v tunách)
1. Akutní toxicita, kategorie 1, všechny cesty expozice ⁽²⁾	20
2. Akutní toxicita: Kategorie 2, všechny cesty expozice ⁽³⁾ Kategorie 3, inhalační cesta expozice ⁽⁴⁾	200
3. Toxicita pro specifické cílové orgány (STOT), jednorázová expozice (SE) STOT, kategorie 1 ⁽⁵⁾	200
4. Výbušniny — nestabilní výbušniny nebo výbušniny, v jejichž případě daná látka, směs nebo předmět spadá do oddílů 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 nebo 1.6 kapitoly 2.1.2 kritérií GHS, nebo látky či směsi, které mají výbušné vlastnosti podle série zkoušek 2 části I Doporučení OSN pro přepravu nebezpečných věcí: příručky zkoušek a kritérií (Příručka zkoušek a kritérií) a nenáleží do třídy nebezpečnosti organické peroxidy nebo samovolně reagující látky a směsi ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾	50
5. Výbušniny, v jejichž případě daná látka, směs nebo předmět spadá do oddílu 1.4 kapitoly 2.1.2 GHS ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾	200
6. Hořlavé plyny, kategorie 1 nebo 2 ⁽⁹⁾	50
7. Aerosoly ⁽¹⁰⁾ , kategorie 1 nebo 2, obsahující hořlavé plyny kategorie 1 nebo 2 nebo hořlavé kapaliny kategorie 1	500 (čisté)
8. Aerosoly, kategorie 1 nebo 2, neobsahující hořlavé plyny kategorie 1 nebo 2 ani hořlavé kapaliny kategorie 1 ⁽¹¹⁾	50 000 (čisté)
9. Oxidující plyny, kategorie 1 ⁽¹²⁾	200
10. Hořlavé kapaliny: Hořlavé kapaliny, kategorie 1, nebo Hořlavé kapaliny, kategorie 2 nebo 3, udržované za teplot nad jejich bodem varu ⁽¹³⁾ , nebo Jiné kapaliny s bodem vzplanutí ≤ 60 °C, udržované za teplot nad jejich bodem varu ⁽¹⁴⁾	50
11. Hořlavé kapaliny: Hořlavé kapaliny, kategorie 2 nebo 3, u kterých konkrétní podmínky zpracování jako např. vysoký tlak nebo vysoká teplota mohou vyvolat nebezpečí průmyslové havárie ⁽¹⁵⁾ , nebo Jiné kapaliny s bodem vzplanutí ≤ 60 °C, u kterých konkrétní podmínky zpracování jako např. vysoký tlak nebo vysoká teplota mohou vyvolat nebezpečí průmyslové havárie	200
12. Hořlavé kapaliny, kategorie 2 nebo 3, nespádající pod položky 10 a 11 ⁽¹⁶⁾	50 000
13. Samovolně reagující látky a směsi a organické peroxidy: Samovolně reagující látky a směsi, typ A nebo B, nebo Organické peroxidy, typ A nebo B ⁽¹⁷⁾	50

Kategorie v souladu s Globálně harmonizovaným systémem klasifikace a označování chemických látek (GHS) stanoveným OSN		Kvalifikační množství (v tunách)
14.	Samovolně reagující látky a směsi a organické peroxidy: Samovolně reagující látky a směsi, typ C, D, E nebo F, nebo Organické peroxidy, typ C, D, E nebo F ⁽¹⁸⁾	200
15.	Samozápalné kapaliny a tuhé látky, kategorie 1	200
16.	Oxidující kapaliny a tuhé látky, kategorie 1, 2 nebo 3	200
17.	Nebezpečnost pro vodní prostředí, kategorie akutní 1 nebo chronická 1 ⁽¹⁹⁾	200
18.	Nebezpečnost pro vodní prostředí, kategorie chronická 2 ⁽²⁰⁾	500
19.	Látky a směsi, které prudce reagují s vodou, například acetylchlorid, chlorid titaničitý	500
20.	Látky a směsi, které při styku s vodou uvolňují hořlavé plyny, kategorie 1 ⁽²¹⁾	500
21.	Látky a směsi, které při styku s vodou uvolňují toxický plyn (látky a směsi, které při styku s vodou nebo vlhkým vzduchem uvolňují plyny zařazené pro akutní toxicitu do kategorie 1, 2 nebo 3, např. fosfid hlinitý nebo sulfid fosforečný)	200

Část II.

Látky jmenovitě uvedené

Látka	Kvalifikační množství (v tunách)
1a. Dusičnan amonný ⁽²²⁾	10 000
1b. Dusičnan amonný ⁽²³⁾	5 000
1c. Dusičnan amonný ⁽²⁴⁾	2 500
1d. Dusičnan amonný ⁽²⁵⁾	50
2a. Dusičnan draselný ⁽²⁶⁾	10 000
2b. Dusičnan draselný ⁽²⁷⁾	5 000
3. Oxid arseničný, kyselina arseničná nebo její soli	2
4. Oxid arsenitý, kyselina arsenitá nebo její soli	0,1
5. Brom	100
6. Chlor	25
7. Sloučeniny niklu v inhalovatelné práškové formě: oxid nikelnatý, oxid nikličitý, sulfid nikelnatý, sulfid niklitý, oxid niklitý	1
8. Ethylenimin	20
9. Fluor	20
10. Formaldehyd (koncentrace ≥ 90 %)	50
11. Vodík	50
12. Kyselina chlorovodíková (zkapalněný plyn)	250
13. Alkyly olova	50
14. Zkapalněné hořlavé plyny, kategorie 1 nebo 2 (včetně LPG) a zemní plyn ⁽²⁸⁾	200
15. Acetylen	50
16. Ethylenoxid	50
17. Propylenoxid	50
18. Methanol	5 000
19. 4, 4'-metylen bis (2-chloranilin) nebo jeho soli, v práškové formě	0,01

	Látka	Kvalifikační množství (v tunách)
20.	Methylisokyanát	0,15
21.	Kyslík	2 000
22.	Toluen diisokyanát (2,4-toluen diisokyanát a 2,6-toluen diisokyanát)	100
23.	Karbonyldichlorid (fosgen)	0,75
24.	Arsan (arsenovodík)	1
25.	Fosfan (fosforovodík)	1
26.	Chlorid sirnatý	1
27.	Oxid sírový	75
28.	Polychlordibenzofurany a polychlordibenzodioxiny (včetně tetrachlordibenzodioxinu (TCDD)), kalkulované jako ekvivalent TCDD ⁽²⁹⁾	0,001
29.	Tyto karcinogeny nebo směsi obsahující tyto karcinogeny v koncentracích vyšších než 5 % hmotnostních: 4-aminobifenyl nebo jeho soli, benzo-trichlorid, benzidin nebo jeho soli, bis(chlormethyl) ether, chlormethylmethylether, 1,2-dibrommethan, diethylsulfát, dimethylsulfát, dimethylkarbamoylchlorid, 1,2-dibrom-3-chlorpropan, 1,2-dimethylhydrazin, dimethylnitrosoamin, hexamethylfosfotriamid, hydrazin, 2-naftylamin nebo jeho soli, 4-nitrodifenyl a 1,3-propansulton	2
30.	Ropné produkty a alternativní paliva a) benziny a primární benziny; b) letecké petroleje (včetně paliva pro reaktivní motory); c) plynové oleje (včetně motorové nafty, topných olejů pro domácnost a směsí plynových olejů); d) těžké topné oleje; e) alternativní paliva sloužící ke stejným účelům a mající podobné vlastnosti, pokud jde o hořlavost a nebezpečnost pro životní prostředí, jako produkty uvedené v písmenech a) až d)	25 000
31.	Bezvodý amoniak	200
32.	Fluorid boritý	20
33.	Sirovodík	20
34.	Piperidin	200
35.	Bis(2-dimethylaminoethyl)(methyl)amin	200
36.	3-(2-ethylhexyloxy)propylamin	200
37.	Směsi chlornanu sodného klasifikované ve třídě akutní toxicita pro vodní prostředí, kategorie 1 [H400] obsahující < 5 % aktivního chloru a neklasifikované v žádné jiné kategorii nebezpečnosti v části 1 přílohy I. ⁽³⁰⁾	500
38.	Propylamin ⁽³¹⁾	2 000
39.	Tert-butyl-akrylát ⁽³¹⁾	500
40.	2-methyl-3-butennitril ⁽³¹⁾	2 000
41.	Tetrahydro-3,5-dimethyl-1,3,5-thiadiazin-2-thion (Dazomet) ⁽³¹⁾	200
42.	Methylakrylát ⁽³¹⁾	2 000
43.	Methylpyridin ⁽³¹⁾	2 000
44.	1-brom-3-chlorpropan ⁽³¹⁾	2 000

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Kritéria podle Globálně harmonizovaného systému klasifikace a označování chemických látek (GHS) stanoveného OSN (ST/SG/AC.10/30/Rev.4). Tato kritéria by strany měly používat při klasifikaci látek nebo směsí pro účely části I této přílohy, jestliže nebyla ve vnitrostátních předpisech přijata jiná právně závazná kritéria. Se směsmi se zachází stejným způsobem jako s čistými látkami, pokud zůstávají v rámci mezí koncentrace stanovených podle jejich vlastností v souladu s GHS, není-li výslovně udáno procento složení nebo jiný popis.

- (2) Podle kritérií v kapitolách 3.1.2 a 3.1.3 GHS.
- (3) Podle kritérií v kapitolách 3.1.2 a 3.1.3 GHS.
- (4) Látky spadající do položky akutní toxicita kategorie 3 orální cestou expozice spadají do položky 2 akutní toxicita v těch případech, kdy nelze odvodit ani klasifikaci akutní inhalační toxicity ani klasifikaci akutní dermální toxicity, například v důsledku nedostatku přesvědčivých údajů o inhalační a dermální toxicitě.
- (5) Látky, které vyvolaly závažnou toxicitu u člověka nebo o nichž lze na základě důkazů získaných ze studií na pokusných zvířatech předpokládat, že mohou vyvolat závažnou toxicitu u člověka po jednorázové expozici. Další pokyny jsou uvedeny v rámečku 3.8.1 a tabulce 3.8.1 části 3 GHS.
- (6) Zkoušení výbušných vlastností látek a směsí je nezbytné pouze tehdy, pokud se screeningovou zkouškou podle části 3 přílohy 6 Příručky zkoušek a kritérií zjistí, že látka nebo směs může mít výbušné vlastnosti.
- (7) Třída nebezpečnosti „výbušniny“ obsahuje výbušné předměty. Je-li známo množství výbušné látky nebo směsi obsažené v předmětu, uvažuje se pro účely této úmluvy toto množství. Jestliže množství výbušné látky nebo směsi obsažené v předmětu známo není, považuje se pro účely této úmluvy za výbušninu celý předmět.
- (8) Jsou-li výbušniny spadající do oddílu 1.4 vybaleny z obalu nebo znovu zabaleny, zařazují se v souladu s GHS do položky 4 (Výbušniny), pakliže se neprokáže, že jejich nebezpečnost nadále odpovídá oddílu 1.4.
- (9) Podle kritérií v kapitole 2.2.2 GHS.
- (10) Aerosoly se klasifikují podle kritérií v kapitole 2.3 GHS a podle oddílu 31 části III Příručky zkoušek a kritérií.
- (11) Aby bylo možné použít tuto položku, je třeba prokázat, že aerosolový rozprašovač neobsahuje hořlavý plyn kategorie 1 nebo 2 ani hořlavou kapalinu kategorie 1.
- (12) Podle kritérií v kapitole 2.4.2 GHS.
- (13) Podle kritérií v kapitole 2.4.2 GHS.
- (14) Kapaliny s bodem vzplanutí vyšším než 35 °C lze pro určité regulační účely (např. dopravu) považovat za nehořlavé kapaliny, jestliže byly získány negativní výsledky v testu podpory hoření L.2 části III oddílu 32 Příručky zkoušek a kritérií. Při náročnějších podmínkách, například vysoké teplotě nebo tlaku, však toto neplatí, a takové kapaliny se proto řadí do této položky.
- (15) Podle kritérií v kapitole 2.4.2 GHS.
- (16) Podle kritérií v kapitole 2.4.2 GHS.
- (17) Podle kritérií v kapitolách 2.8.2 a 2.15.2.2 GHS.
- (18) Podle kritérií v kapitolách 2.8.2 a 2.15.2.2 GHS.
- (19) Podle kritérií v kapitole 4.1.2 GHS.
- (20) Podle kritérií v kapitole 4.1.2 GHS.
- (21) Podle kritérií v kapitole 2.12.2 GHS.
- (22) Dusičnan amonný (10 000): hnojiva schopná samovolného rozkladu.
Toto se vztahuje na vícesložková nebo směsná hnojiva na bázi dusičnanu amonného (vícesložková nebo směsná hnojiva obsahující dusičnan amonný s fosforečnanem nebo uhličitanem draselným), která jsou schopna samovolného rozkladu podle zkoušky „Trough Test“ (viz Příručka zkoušek a kritérií, část III pododdíl 38.2) a u kterých je obsah dusíku z dusičnanu amonného
- a) 15,75 % až 24,5 % hmotnostních (obsah dusíku z dusičnanu amonného 15,75 % a 24,5 % hmotnostních odpovídá koncentraci dusičnanu amonného 45 % a 70 %) a která neobsahují více než 0,4 % hořlavých či organických látek celkem nebo splňují požadavky na odpovídající zkoušku odolnosti vůči výbuchu (např. zkoušku pomocí čtyřpalcové ocelové trubice);
- b) 15,75 % hmotnostních nebo méně a hořlavé látky nejsou omezeny.
- (23) Dusičnan amonný (5 000): jakost pro hnojiva.
Toto se vztahuje na jednosložková hnojiva na bázi dusičnanu amonného a na vícesložková nebo směsná hnojiva na bázi dusičnanu amonného, u kterých je obsah dusíku z dusičnanu amonného
- a) větší než 24,5 % hmotnostních s výjimkou směsí dusičnanu amonného s dolomitem, vápencem nebo uhličitanem vápenatým o čistotě alespoň 90 %;
- b) větší než 15,75 % hmotnostních u směsí dusičnanu amonného a síranu amonného;
- c) větší než 28 % hmotnostních (obsah dusíku z dusičnanu amonného 28 % hmotnostních odpovídá koncentraci dusičnanu amonného 80 %) u směsí dusičnanu amonného s dolomitem, vápencem nebo uhličitanem vápenatým o čistotě alespoň 90 %, která splňují požadavky na odpovídající zkoušku odolnosti vůči výbuchu (např. zkoušku pomocí čtyřpalcové ocelové trubice).
- (24) Dusičnan amonný (2 500): technický.
Toto se vztahuje:
- a) na dusičnan amonný a směsi s dusičnanem amonným, jejichž obsah dusíku z dusičnanu amonného je:
- i) 24,5 % až 28 % hmotnostních a které neobsahují více než 0,4 % hořlavých látek;
- ii) více než 28 % hmotnostních a které neobsahují více než 0,2 % hořlavých látek;
- b) na vodné roztoky dusičnanu amonného, ve kterých jeho koncentrace přesahuje 80 % hmotnostních.

- (²⁵) Dusičnan amonný (50): materiál „off-spec“ (blíže neurčený) a hnojiva, která nesplňují požadavky na odpovídající zkoušku odolnosti vůči výbuchu (např. zkoušku pomocí čtyřpalcové ocelové trubice).
Toto se vztahuje:
- a) na materiál vyřazený v průběhu výrobního postupu a dusičnan amonný a směsi s dusičnanem amonným, jednosložková hnojiva na bázi dusičnanu amonného a vícesložková nebo směsná hnojiva na bázi dusičnanu amonného uvedené v poznámkách 23 a 24, které jsou vráceny nebo byly vráceny konečným uživatelem výrobcí, do dočasného skladu nebo do zpracovatelského zařízení k přepracování, využití nebo zpracování pro bezpečné použití, protože již nevyhovují požadavkům uvedeným v poznámkách 23 a 24;
 - b) na hnojiva uvedená v poznámce 22 písm. a) a v poznámce 23, která nesplňují požadavky na odpovídající zkoušku odolnosti vůči výbuchu (např. zkoušku pomocí čtyřpalcové ocelové trubice).
- (²⁶) Dusičnan draselný (10 000): směsná hnojiva na bázi dusičnanu draselného s dusičnanem draselným ve formě granulí nebo mikrogranulí, která mají stejné vlastnosti jako čistý dusičnan draselný.
- (²⁷) Dusičnan draselný (5 000): směsná hnojiva na bázi dusičnanu draselného s dusičnanem draselným v krystalické formě, která mají stejné nebezpečné vlastnosti jako čistý dusičnan draselný.
- (²⁸) Upravený bioplyn: pro účely provedení této úmluvy se upravený bioplyn může klasifikovat v položce 14 části 2 přílohy I, pokud byl zpracován v souladu s platnými normami pro vyčištěný a upravený bioplyn se zaručením stejné kvality, jakou má zemní plyn, včetně obsahu metanu, a pokud obsahuje maximálně 1 % kyslíku.
- (²⁹) Polychlorodibenzofurany a polychlorodibenzodioxiny.
Množství polychlorodibenzofuranů a polychlorodibenzodioxinů se počítají s použitím následujících faktorů toxické rovnocennosti dioxinů a sloučenin s dioxinovým efektem (TEF) pro člověka a savce stanovených Světovou zdravotnickou organizací (WHO) a přehodnocených v roce 2005:

TEF WHO 2005

Dioxiny	TEF	Furany	TEF
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

Zkratky: Hx = hexa, Hp = hepta, O = okta, P = penta, T = tetra.

Zdroj: Martin Van den Berg aj., The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds, Toxicological Sciences, vol. 93, No. 2, (říjen 2006), s. 223–241 (2006).

- (³⁰) Za předpokladu, že směs při nepřítomnosti chlornanu sodného nebude klasifikována ve třídě akutní toxicita pro vodní prostředí, kategorie 1.
- (³¹) Pokud tato nebezpečná látka spadá do kategorie 10 hořlavé kapaliny nebo 11 hořlavé kapaliny, použijí se pro účely úmluvy nejnižší kvalifikační množství.

Oprava

- 1) Příloha, část I bod 8

Místo „Aerosoly“ má být „Aerosoly (¹⁰)“.

- 2) Příloha, část I bod 11 poslední řádek

Místo „nebezpečí průmyslové havárie“ má být „nebezpečí průmyslové havárie (¹⁴)“.

- 3) Příloha, část II bod 43

Místo „Methylpyridin (³¹)“ má být „3-methylpyridin (³¹)“.

- 4) Příloha, poznámky 13, 15 a 16

Místo „v kapitole 2.4.2“ má být „v kapitole 2.6.2“.

ROZHODNUTÍ RADY 2014/872/SZBP**ze dne 4. prosince 2014,****kterým se mění rozhodnutí 2014/512/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnosti Ruska destabilizující situaci na Ukrajině a rozhodnutí 2014/659/SZBP měnící rozhodnutí 2014/512/SZBP**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 29 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 31. července 2014 přijala Rada rozhodnutí 2014/512/SZBP ⁽¹⁾.
- (2) Dne 8. září 2014 přijala Rada rozhodnutí 2014/659/SZBP ⁽²⁾ za účelem zavedení dalších omezujících opatření.
- (3) Rada považuje za nezbytné vyjasnit některá ustanovení.
- (4) K provedení některých opatření je nezbytná další činnost Unie,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2014/512/SZBP se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Zakazuje se přímo či nepřímo uzavírat jakékoli ujednání nebo se účastnit jakéhokoli ujednání s cílem poskytnout nové půjčky nebo úvěry se splatností delší než 30 dní jakékoli právnické osobě, subjektu nebo orgánu uvedeným v odstavci 1 nebo 2 po dni 12. září 2014, s výjimkou půjček nebo úvěrů, jejichž specifickým a doloženým cílem je zajištění financování pro nezakázaný přímý nebo nepřímý dovoz nebo vývoz zboží a nefinančních služeb mezi Unií a Ruskem nebo kterýmkoli jiným třetím státem, nebo půjček, jejichž specifickým a doloženým cílem je poskytnout nouzové financování s cílem splnit kritéria solventnosti a likvidity v případě právnických osob usazených v Unii, které jsou z více než 50 % vlastněny některým ze subjektů uvedených v příloze I.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Zákaz stanovený v odstavci 3 se nevztahuje na čerpání či vyplacení prostředků podle smluv uzavřených přede dnem 12. září 2014, pokud:

a) všechny podmínky tohoto čerpání či vyplacení prostředků

i) byly dohodnuty přede dnem 12. září 2014 a

ii) nebyly v tento den či později změněny; a

b) před 12. zářím 2014 bylo smluvně stanoveno datum splatnosti pro plné splacení veškerých poskytnutých částek a pro vypořádání veškerých závazků, práv a povinností vyplývajících z dané smlouvy.

Podmínky čerpání a vyplacení uvedené v tomto odstavci zahrnují ustanovení o délce lhůty splatnosti pro každé čerpání či vyplacení, o použité úrokové sazbě nebo metodě výpočtu úrokové sazby a o maximální částce.“

2) V článku 2 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Zákazy uvedenými v odstavcích 1, 2 a 3 není dotčeno plnění smluv uzavřených přede dnem 1. srpna 2014 nebo doplňkových smluv, které jsou pro plnění takových smluv nezbytné, ani poskytování náhradních dílů a služeb nezbytných pro údržbu a bezpečnost stávajících kapacit v Unii.“

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2014/512/SZBP ze dne 31. července 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnosti Ruska destabilizující situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 229, 31.7.2014, s. 13).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2014/659/SZBP ze dne 8. září 2014, kterým se mění rozhodnutí 2014/512/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnosti Ruska destabilizující situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 271, 12.9.2014, s. 54).

3) V článku 3 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Zákazy uvedenými v odstavcích 1 a 2 není dotčeno plnění smluv uzavřených přede dnem 1. srpna 2014 nebo doplňkových smluv, které jsou pro plnění takových smluv nezbytné.“

4) V článku 3a se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Zákazy uvedenými v odstavcích 1 a 2 není dotčeno plnění smluv uzavřených přede dnem 12. září 2014 nebo doplňkových smluv, které jsou pro plnění takových smluv nezbytné, ani poskytování pomoci nezbytné pro údržbu a bezpečnost stávajících kapacit v Unii.“

5) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

1. Přímý či nepřímý prodej, dodávky, převod nebo vývoz určitého vybavení, které je vhodné pro následující kategorie projektů průzkumu a těžby v Rusku, včetně jeho výlučné hospodářské oblasti a kontinentálního šelfu, státními příslušníky členských států nebo z území členských států nebo za použití plavidel či letadel spadajících do pravomoci členských států podléhají předchozímu povolení příslušným orgánem vyvážejícího členského státu:

- a) průzkum a těžba ropy ve vodách hlubších než 150 metrů;
- b) průzkum a těžba ropy v mořských vodách severně od polárního kruhu;
- c) projekty, které mají potenciál produkovat ropu ze zdrojů obsažených v břídlích souvrstvích metodou hydraulického štěpení; nevztahuje se na průzkum a produkci skrze břídlíčá souvrství za účelem nalezení nebo těžby ropy z jiných než břídlíčích ložisek.

Unie přijme opatření nezbytná k určení příslušných položek, na které se má tento odstavec vztahovat.

2. Předchozímu povolení příslušným orgánem vyvážejícího členského státu podléhá rovněž poskytování:

- a) technické pomoci nebo jiných služeb v souvislosti s vybavením uvedeným v odstavci 1;
- b) finančních prostředků nebo finanční pomoci za účelem prodeje, dodávek, převodu nebo vývozu vybavení uvedeného v odstavci 1 nebo za účelem poskytnutí související technické pomoci nebo odborné přípravy.

3. Příslušné orgány členských států nepovolí prodej, dodávky, převod nebo vývoz vybavení nebo poskytnutí služeb uvedené v odstavcích 1 a 2, jestliže zjistí, že dotýčný prodej, dodávka, převod nebo vývoz nebo poskytnutí dotýčné služby jsou určeny pro jednu z kategorií průzkumu a těžby podle odstavce 1.

4. Odstavcem 3 není dotčeno plnění smluv uzavřených přede dnem 1. srpna 2014 nebo doplňkových smluv, které jsou pro plnění takových smluv nezbytné.

5. Povolení lze udělit, pokud jsou prodej, dodávky, převod či vývoz položek nebo poskytnutí služeb uvedené v odstavcích 1 a 2 nezbytné k naléhavému zabránění nebo zmírnění události s pravděpodobným závažným a významným dopadem na lidské zdraví a bezpečnost nebo na životní prostředí. V řádně odůvodněných naléhavých případech se mohou prodej, dodávky, převod či vývoz nebo poskytnutí služeb uvedené v odstavcích 1 a 2 uskutečnit i bez předchozího povolení, pokud vývozce o prodeji, dodávkách, převodu či vývozu nebo poskytnutí služeb do pěti pracovních dnů uvědomí příslušný orgán, přičemž podrobně odůvodní daný prodej, dodávku, převod či vývoz nebo poskytnutí služeb bez předchozího povolení.“

6) V článku 4a se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Zakazuje se přímé či nepřímé poskytování souvisejících služeb nezbytných pro následující kategorie projektů průzkumu a těžby v Rusku, včetně jeho výlučné hospodářské oblasti a kontinentálního šelfu, státními příslušníky členských států nebo z území členských států nebo za použití plavidel či letadel spadajících do pravomoci členských států:

- a) průzkum a těžba ropy ve vodách hlubších než 150 metrů;
- b) průzkum a těžba ropy v mořských vodách severně od polárního kruhu;
- c) projekty, které mají potenciál produkovat ropu ze zdrojů obsažených v břídlích souvrstvích metodou hydraulického štěpení; nevztahuje se na průzkum a produkci skrze břídlíčá souvrství za účelem nalezení nebo těžby ropy z jiných než břídlíčích ložisek.“

Článek 2

Pátý bod odůvodnění rozhodnutí 2014/659/SZBP se nahrazuje tímto:

- „(5) V této souvislosti je vhodné rozšířit zákaz vztahující se na některé finanční nástroje. Měla by být zavedena další omezení týkající se přístupu na kapitálové trhy, pokud jde o ruské finanční instituce ve vlastnictví státu, některé ruské subjekty působící v odvětví obrany a některé ruské subjekty, jejichž hlavní obchodní činností je prodej či přeprava ropy. Těmito zákazy nejsou dotčeny finanční služby, které nejsou uvedeny v článku 1.“

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 4. prosince 2014.

Za Radu
předseda
S. GOZI

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 3. prosince 2014,****kterým se zrušuje rozhodnutí 2002/249/ES o některých ochranných opatřeních týkajících se některých produktů rybolovu a akvakultury určených k lidské spotřebě a dovážených z Myanmaru***(oznámeno pod číslem C(2014) 9057)***(Text s významem pro EHP)****(2014/873/EU)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 53 odst. 1 uvedeného nařízení,

s ohledem na směrnici Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství ⁽²⁾, a zejména na čl. 22 odst. 1 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí Komise 2002/249/ES ⁽³⁾ zavádí některá ochranná opatření týkající se některých produktů rybolovu a akvakultury určených k lidské spotřebě a dovážených z Myanmaru a upřesňuje, jaké rozborů mají provádět členské státy u krevet/garnátů.
- (2) Rozhodnutí 2002/249/ES stanoví, že uvedené rozhodnutí bude přezkoumáno podle jistot poskytnutých příslušnými myanmarskými úřady a na základě výsledků rozborů provedených členskými státy.
- (3) Dovoz produktů akvakultury z Myanmaru do EU není povolen.
- (4) Všechna použití chloramfenikolu a nitrofuránů u produktů rybolovu a akvakultury jsou v Myanmaru zakázána od 16. listopadu 2011 barmskou směrnicí č. 6/2011.
- (5) Příslušné myanmarské úřady provádějí od vstupu zákazu v platnost monitorovací rozborů produktů rybolovu, jejichž výsledky, pokud jde o přítomnost chloramfenikolu a nitrofuránů, byly negativní.
- (6) Ani jeden z rozborů provedených členskými státy podle článku 2 rozhodnutí 2002/249/ES u krevet/garnátů dovezených z Myanmaru neměl od června 2009 neuspokojivý výsledek. Není proto nadále nutné podrobovat rozboru každou zásilku, zejména pokud jde o zjišťování přítomnosti chloramfenikolu.
- (7) Rozhodnutí 2002/249/ES by proto mělo být zrušeno.
- (8) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2002/249/ES se zrušuje.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 24, 30.1.1998, s. 9.⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2002/249/ES ze dne 27. března 2002 o některých ochranných opatřeních týkajících se některých produktů rybolovu a akvakultury určených k lidské spotřebě a dovážených z Myanmaru (Úř. věst. L 84, 28.3.2002, s. 73).

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 3. prosince 2014.

Za Komisi
Vytenis ANDRIUKAITIS
člen Komise

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 3. prosince 2014,****kterým se mění rozhodnutí 2008/866/ES o mimořádných opatřeních, kterými se pozastavuje dovoz některých mlžů určených k lidské spotřebě z Peru, pokud jde o dobu použití uvedeného rozhodnutí**

(oznámeno pod číslem C(2014) 9113)

(Text s významem pro EHP)

(2014/874/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁽¹⁾, a zejména na čl. 53 odst. 1 písm. b) bod i) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 178/2002 stanoví obecné zásady použitelné obecně pro potraviny a krmiva, a zejména pro bezpečnost potravin a krmiv, a to na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni. Stanoví mimořádná opatření, pokud je zřejmé, že potraviny nebo krmivo dovezené ze třetí země mohou představovat vážné riziko pro lidské zdraví, zdraví zvířat nebo životní prostředí, a pokud se nelze s tímto rizikem úspěšně vypořádat pomocí opatření přijatých dotčeným členským státem nebo státy.
- (2) Rozhodnutí Komise 2008/866/ES⁽²⁾ bylo přijato v návaznosti na ohnisko nákazy hepatitidou A u lidí související s konzumací mlžů dovezených z Peru, kteří byli kontaminováni virem hepatitidy A. Uvedené rozhodnutí se původně používalo do 31. března 2009, avšak tato doba použitelnosti se prováděcím rozhodnutím Komise 2013/636/EU⁽³⁾ naposledy prodloužila do 30. listopadu 2014.
- (3) Příslušný peruánský orgán byl požádán, aby poskytl dostatečné záruky k zajištění toho, aby nedostatky zjištěné v souvislosti s monitorovacím systémem pro detekci viru v živých mlžích byly napraveny. Zejména by měly být předloženy výsledky monitorovacího programu pro mlže *Donax* (*Donax* spp.). Navzdory skutečnosti, že mlži *Donax* (*Donax* spp.) způsobili ohnisko nákazy hepatitidou A u lidí, výsledky monitorovacího programu pro tento druh dosud nebyly Komisi poskytnuty. Komise proto nemůže učinit závěr, že by systém tlumení nákazy a plán monitorování, které se v současné době používají pro některé mlže v Peru, byly schopny poskytovat záruky požadované právními předpisy Unie. V důsledku toho by mimořádná opatření měla být zachována.
- (4) Omezení použití rozhodnutí 2008/866/ES by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (5) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V článku 5 rozhodnutí 2008/866/ES se datum „30. listopadu 2014“ nahrazuje datem „30. listopadu 2015“.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2008/866/ES ze dne 12. listopadu 2008 o mimořádných opatřeních, kterými se pozastavuje dovoz některých mlžů určených k lidské spotřebě z Peru (Úř. věst. L 307, 18.11.2008, s. 9).⁽³⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2013/636/EU ze dne 31. října 2013, kterým se mění rozhodnutí 2008/866/ES o mimořádných opatřeních, kterými se pozastavuje dovoz některých mlžů určených k lidské spotřebě z Peru, pokud jde o dobu použití uvedeného rozhodnutí (Úř. věst. L 293, 5.11.2013, s. 42).

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 3. prosince 2014.

Za Komisi
Vytenis ANDRIUKAITIS
člen Komise

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 4. prosince 2014**

o zveřejnění odkazů na normu EN 15649-2:2009+A2:2013 pro plovoucí předměty pro volný čas používané na vodě i ve vodě a na normu EN 957-6:2010+A1:2014 pro stacionární tréninková zařízení v Úředním věstníku Evropské unie v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES

(Text s významem pro EHP)**(2014/875/EU)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 2 první pododstavec uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/95/ES jsou výrobci povinni uvádět na trh pouze bezpečné výrobky.
- (2) Podle čl. 3 odst. 2 druhého pododstavce směrnice 2001/95/ES se, pokud jde o rizika a kategorie rizik, na které se vztahují příslušné vnitrostátní normy, předpokládá, že výrobek je bezpečný, splňuje-li vnitrostátní normy přejímající evropské normy, na něž v souladu s čl. 4 odst. 2 uvedené směrnice Komise zveřejnila odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (3) Podle čl. 4 odst. 1 směrnice 2001/95/ES evropské normy vypracovávají evropské normalizační organizace pověřené Komisí.
- (4) Podle čl. 4 odst. 2 směrnice 2001/95/ES musí Komise zveřejnit odkazy na tyto normy.
- (5) Dne 21. dubna 2005 přijala Komise rozhodnutí 2005/323/ES ⁽²⁾ o požadavcích na bezpečnost u plovoucích předmětů pro volný čas používaných na vodě nebo ve vodě, které mají splňovat evropské normy.
- (6) Dne 6. září 2005 vydala Komise mandát M/372 evropským normalizačním organizacím pro vypracování evropských norem zaměřených na hlavní rizika spojená s plovoucími předměty pro volný čas používanými na vodě i ve vodě, konkrétně na utonutí nebo nehody s možným následkem utonutí, na další rizika zahrnující rizika spojená s konstrukcí výrobku, včetně odnesení od břehu, překlopení, neudržení se na vodě, pád z výšky, zachycení nebo uvíznutí nad nebo pod vodní hladinou, náhlý únik vztlaku, převrácení a teplotní šok a na rizika spojená s jejich používáním, jako je kolize, náraz a rizika spojená s větry, proudy, přílivy a odlivy.
- (7) V reakci na mandát Komise přijal Evropský výbor pro normalizaci řadu evropských norem (EN 15649 části 1–7) pro plovoucí předměty pro volný čas. Dne 18. července 2013 přijala Komise prováděcí rozhodnutí 2013/390/EU ⁽³⁾, v němž se uvádí, že části 1–7 evropských norem EN 15649 pro plovoucí předměty pro volný čas splňují obecný požadavek na bezpečnost podle směrnice 2001/95/ES u rizik, na která se vztahují, a zveřejnila odkazy na tyto normy v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.
- (8) Od té doby Evropský výbor pro normalizaci revidoval evropskou normu EN 15649-2:2009+A2:2013 pro plovoucí předměty pro volný čas používané na vodě nebo ve vodě.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2005/323/ES ze dne 21. dubna 2005 o požadavcích na bezpečnost u plovoucích předmětů pro volný čas používaných na vodě nebo ve vodě, které mají splňovat evropské normy podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES (Úř. věst. L 104, 23.4.2005, s. 39).

⁽³⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2013/390/EU ze dne 18. července 2013 o souladu řady evropských norem EN 15649 (části 1–7) pro plovoucí předměty pro volný čas používané na vodě nebo ve vodě s obecným požadavkem na bezpečnost podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES a o zveřejnění odkazů na tyto normy v *Úředním věstníku Evropské unie* (Úř. věst. L 196, 19.7.2013, s. 22).

- (9) Evropská norma EN 15649-2:2009+A2:2013 odpovídá mandátu M/372 a je v souladu s obecným požadavkem na bezpečnost podle směrnice 2001/95/ES. Odkaz na tuto normu by proto měl být zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (10) Dne 27. července 2011 přijala Komise rozhodnutí 2011/476/EU ⁽¹⁾ o požadavcích na bezpečnost, které mají splňovat evropské normy pro stacionární tréninková zařízení.
- (11) Dne 5. září 2012 vydala Komise evropským normalizačním organizacím mandát M/506 pro vypracování evropských norem pro stacionární tréninková zařízení. Tyto normy se měly řídit podle zásady, že za běžných rozumitelných a předvídatelných podmínek použití musí být riziko zranění nebo poškození zdraví nebo snížení bezpečnosti omezeno samotnou konstrukcí zařízení nebo prostřednictvím ochranných opatření.
- (12) Evropský výbor pro normalizaci přijal evropské normy (EN 957 části 2 a 4–10) a evropskou normu EN ISO 20957 (část 1). Tyto normy spadají do oblasti působnosti Komise.
- (13) Dne 13. června 2014 přijala Komise prováděcí rozhodnutí 2014/357/EU ⁽²⁾, v němž se uvádí, že části 2 a 4–10 řady evropských norem EN 957 a část 1 evropské normy EN ISO 20957 pro stacionární tréninková zařízení splňují obecný požadavek na bezpečnost podle směrnice 2001/95/ES u rizik, na která se vztahují, a zveřejnila odkazy na tyto normy v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.
- (14) Od té doby Evropský výbor pro normalizaci revidoval evropskou normu EN 957-6:2010+A1:2014 pro stacionární tréninková zařízení.
- (15) Evropská norma EN 957-6:2010+A1:2014 odpovídá mandátu M/506 a je v souladu s obecným požadavkem na bezpečnost podle směrnice 2001/95/ES. Odkaz na tuto normu by proto měl být zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (16) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného směrnicí 2001/95/ES,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* se zveřejňují odkazy na tyto normy:

- a) EN 15649-2:2009+A2:2013 „Plovoucí předměty pro volný čas používané na vodě i ve vodě – Část 2: Informace pro spotřebitele“;
- b) EN 957-6:2010+A1:2014 „Stacionární tréninková zařízení – Část 6: Běžecké trenažéry, další specifické bezpečnostní požadavky a zkušební metody“.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 4. prosince 2014.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2011/476/EU ze dne 27. července 2011 o požadavcích na bezpečnost, které mají splňovat evropské normy pro stacionární tréninková zařízení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES (Úř. věst. L 196, 28.7.2011, s. 16).

⁽²⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/357/EU ze dne 13. června 2014 o souladu řady evropských norem EN 957 (části 2 a 4–10) a EN ISO 20957 (část 1) pro stacionární tréninková zařízení a deseti evropských norem pro gymnastické nářadí s obecným požadavkem na bezpečnost podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES a o zveřejnění odkazů na tyto normy v *Úředním věstníku Evropské unie* (Úř. věst. L 175, 14.6.2014, s. 40).

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS